bent u een onbewuste, gij vraagt naar waarheden, die gij kent."
De opperpriester werd doodsbleek en de dieren onrustig, maar ik vervolgde: „Uw vleugelen zijn verlamd en uw licht is verduisterd. Waarom vraagt gij de Goden niet om nieuwe vleugelen?
Doch vraag dan tevens, hoe die allergrootste vleugelen te moeten gebruiken, anders valt gij neer als een vuursteen en gij verplettert u zelf."
De Koningin keek heel ernstig naar den opperpriester, maar de Koning zei tot hem: „Mijn beste Iseués, blijft ge het antwoord schuldig? Zijt gij vleugellam? Is uw kind en leerling zover, dat gij het niet meer kunt volgen? Er wordt hier gesproken wat Isis waardig is. En gij, hoogwaardigheidsbekleeders, raadgevers, priesters van Isis en schrijvers, ik vraag u allen: Waarom moet ik rechtspreken? Is dit zoo onbegrijpelijk? Een priester van Isis heeft de allergrootste vleugelen ontvangen, is geheel één met de Goden, moeten wij dan niet dankbaar zijn? Wel, mijn beste Iseués, kunt ge antwoorden?"
Mijn Vader redde zich, doch ik had overwonnen. Hij zei: „Is het den Pharao mogelijk te begrijpen, dat de wonderen die nu beleefd worden, Isis groot maken? Maar ze komen over onze hoofden, zooals een vloedgolf de aarde overstroomt en het water is niet tegen te houden."
„Mij is dat duidelijk, beste Iseués, doch rust wat uit, gij zijt zeer vermoeid en dan kunt gij u herstellen. Maar ik zal recht spreken. Ik noodig u allen uit met ons het avondmaal te gebruiken.
Tot mij zei de Pharao, en tot alle aanwezigen: „Ik schenk dezen priester van Isis, die waardig is de allergrootste vleugelen te bezitten, mijn lievelingsdieren, gij allen weet wat dit beteekent."
Rondom mij was er vreugde. Dectar kwam tot mij. Met dit geschenk was ik eigenlijk tot opperpriester van Isis vereerd. Ik keerde tot de aarde terug en toen ik ontwaakte vroeg de Pharao aan mij: „Priester van Isis, heeft u mij gehoord?"
„Mag ik den grooten Pharao danken voor dit machtige geschenk? De Goden van Isis willen, dat ik ook hun dank overbreng."
De Vader van Isis vond het verschrikkelijk. Dan bleven wij bijeen en volgden er diepzinnige gesprekken. Myra kwam tot mij, doch ik bracht haar naar Dectar. Een ieder stelde vragen en al die vragen moest ik beantwoorden.
De Koningin vroeg: „Leeft gij ieder oogenblik in de wonderen,
352
priester van Isis?"
„Als de Goden het willen, kunnen ieder oogenblik de wonderen beleefd worden."
„Kunt gij ook hier, in onze omgeving, al die wonderen beleven?"
Ik voelde welk gevaar mij nu dreigde en antwoordde: „De Goden schenken ons machtige gaven, doch daarvoor is alle opoffering noodig."
„En als de Goden het wenschen?"

„Ik moet de bevelen opvolgen, groote Koningin, en zal ze aanvaarden.”
„Zoudt gij uw Koning in zijn omgeving willen dienen?”
„Mochten de Goden mij die eer schenken, hoe dankbaar zou ik zijn.”
Doch ik moest mij beheerschen, want ik voelde wat zij wilde en van mij wenschte. Dan riep zij haar kind en zei tot haar: „Karina, vertel aan den hoogepriester van Isis uw droomen, de Goden zullen ze verklaren.”
Een beeldschoon wezen trad mij tegemoet. Uiterlijk leek zij heel ernstig, doch haar innerlijk bewustzijn was leeg. Gevoel was er niet in haar. Zij vertelde mij van haar droomen, die geen droomen waren. Het waren nietszeggende gedachten en verlangens van een onnatuurlijk kind. Weldra ging zij van mij weg, mijn antwoorden waren te diep en ze kon ze niet volgen, ook al deed zij alsof ze mij begreep. Ik volgde nu al de aanwezigen. Velen van hen waren geheel gesloten, toch las ik in hun zielen en kon hen volgen. In dit huis leefde haat en jaloezie, afgunst, ijdelheid en verschrikking, ook al voelen zij thans voor de hoogere dingen en de wonderen die zij hadden leeren kennen. Mijn leider liet me heel veel waarnemen, waarvoor ik zeer dankbaar was.
Men wilde mijn bloed bezitten en ik was dan tegelijk een raadgever van den Pharao. Dan was ik een andere slaaf dan ik nu reeds was. Toen kreeg ik van mijn leider het bericht, den Koning over mijn werk te spreken. Daaraan had ik niet meer gedacht en ook hiervoor dankte ik.
Ik vroeg: „Zou de groote Pharao mij het recht willen schenken, zoodat ik al mijn belevenissen, die ik door de Goden mag beleven, kan opschrijven. En zou de Pharao het aan den opperpriester van Isis willen mededeelen, zoodat ik ook van den Vader van Isis zijn goedkeuring ontvang?”
„Als de Goden dit wenschen, hoogepriester van Isis, en gij hebt hulp noodig, ik ben gereed u in alles te helpen.”
Onmiddellijk deelde hij het aan den opperpriester mede en ook dit was in mijn voordeel beslist. Ik dankte nogmaals voor alles. Toen toonde ik hun verschillende wonderen en loste voor hun oogen op. Sommigen vonden het wonderbaarlijk, doch er waren er ook die angstig werden. Dectar was in den hemel en met hem Myra, doch het oogenblik van huiswaarts keeren was gekomen. Wij allen namen afscheid, de dieren van den Pharao volgden mij, het allergrootste geschenk had ik ontvangen, meer behoefde ik eigenlijk niet te bezitten. De Vader van Isis voelde zich verouderd.

ik lees net dat ukraine

europa landen aanvalt

oorlog is oorlog

de wetten uit ons leven en die van het stoffelijke organisme beleefd, waarvoor de aanwezigheid van een meester noodig was. De ziel maakte zich dus door het af dalen bewustzijn eigen en kon nu aan het eigen ontwaken beginnen. Maar deze bezieling gaf aan het zieleleven de kracht om zich voortaan staande te houden.
Toen echter Gene Zijde waarnam, dat de spiritisten deze wetten bezoedelden en van het gebeuren een spel maakten, zij waarlijk dachten dat zij het ongelukkige kind van God konden helpen, trok Gene Zijde zich terug en volgde een andere methode.
Wat op aarde het medium onderging, beleefde in ons leven een vader en moeder. Deze moeder sloot zichzelf in het leven van haar kind op en bleef nu op deze wijze haar eigen liefde helpen. Hierdoor ontwaakte haar kind en bleef bewust, daar zij of de vader, de concentratie van het kind versterkte, zoodat het geestelijke inslapen niet weer kon intreden. Al uw krankzinnigen beleven iets dergelijks. Velen van hen worden op deze wijze door een liefdegeest, als beschermengel, geholpen, of ook déze zielen zinken diep in het eigen leven weg, waardoor de demon, die met dit leven verbonden is, zich uitleeft.
Wat dus vroeger waarachtige hulp voor deze zijde op aarde beteekende, is nu kletspraat geworden in handen van hen, die gehoord hebben, hoe eens de klokken hebben geluid. Nu wordt er door géén geest meer gered, dat redden geschiedt door de moeder of den vader van dit kind aan deze zijde. Niet één ziel wordt meer naar de aarde gebracht — hóórt u het goed — niet één mensch kan op deze wijze geholpen worden, omdat aan deze zijde millioenen menschen leven, die gereed zijn om zichzelf ten volle in te zetten voor deze zielen. We hebben hiervoor het aardsche medium niet meer noodig!
Doordat de ziel kan uittreden, de psychische trance beleefd kon worden, was het voor onze wereld mogelijk opnieuw in het organisme af te dalen en de wetten ervan te beleven. Op die avonden werd er echter astrale wijsheid ontvangen en wel zóó machtig, dat op die avonden alle psychische wetten voor de krankzinnigheid werden verklaard. De aanzittenden beleefden

dan geestelijke wonderen. Thans is het kletspraat, groote onzin wat ze er zelf van maken, en ons leven wordt door deze lieden belachelijk gemaakt. Een geestelijk meester, die van een waarachtige seance de leiding had, was een cosmisch bewuste, hij had de wetten leeren kennen en haar zich eigen kunnen maken.
De leegte van hetgeen uw spiritisten beleven is zóó vreeselijk, zonder dat ze er zelf een goed begrip van hebben. Het is hierom, dat God ons dit wapen gaf en wij zullen hen er dooi? onschadelijk maken, want de eeuw van Christus eischt van u en van ons het ontwaken. En u leeft in deze openbaring. Wij willen afbreken, wat in jaren door die onwetenden opgebouwd is en nog bezig is opgebouwd te worden, wij zullen hun gered vernietigen. De goeden worden door ons niet aangevallen, maar

het bedrog en het kwasi beleven van deze astrale wetten moeten ophouden. We roepen hen toe:
„Gene Zijde brengt sinds lange tijd niet één ongelukkige meer naar de aarde om gered te worden, want aan Gene Zijde staan millioenen zielen gereed om te mogen dienen. Wij doen dat nu zélf! Wij hebben hiervoor niet één medium meer noodig, en in wezen ook nimmer noodig gehad! Niet één.reddingsseance op aarde, waar onge'.ukkigen worden gebracht, is waarachtig, of heeft voor onze wereld beteekenis. Wij slaan uit uw handen dit middel om een eigen hemel, een dak boven uw hoofd aan deze zijde te bouwen. Wij moeten u dit spel met leven en dood afnemen, omdat onze wereld inziet, dat Christus als de Centrale Figuur in Gods ruimte, belogen, bedrogen en bezoedeld wordt en ge uzelf daardoor vernietigt."
Niet één medium is in onze handen om ongelukkigen te helpen, wij hebben hiervoor geen media noodig, nogmaals, wij doen dat zélf!
Toch redt men op aarde maar, duizenden media denken er goed werk door te doen, maar al die media zijn bewuste en onbewuste bedriegers, bezitten geen gaven, want wie denkt te kunnen redden is zélf bezig — hij moet liever trachten zichzelf te redden van het leege bestaan, dat hij leidt. Al die menschen moeten aan het tooneel gaan, daar kunnen ze zich uitleven,

de wetten uit ons leven en die van het stoffelijke organisme beleefd, waarvoor de aanwezigheid van een meester noodig was. De ziel maakte zich dus door het af dalen bewustzijn eigen en kon nu aan het eigen ontwaken beginnen. Maar deze bezieling gaf aan het zieleleven de kracht om zich voortaan staande te houden.
Toen echter Gene Zijde waarnam, dat de spiritisten deze wetten bezoedelden en van het gebeuren een spel maakten, zij waarlijk dachten dat zij het ongelukkige kind van God konden helpen, trok Gene Zijde zich terug en volgde een andere methode.
Wat op aarde het medium onderging, beleefde in ons leven een vader en moeder. Deze moeder sloot zichzelf in het leven van haar kind op en bleef nu op deze wijze haar eigen liefde helpen. Hierdoor ontwaakte haar kind en bleef bewust, daar zij of de vader, de concentratie van het kind versterkte, zoodat het geestelijke inslapen niet weer kon intreden. Al uw krankzinnigen beleven iets dergelijks. Velen van hen worden op deze wijze door een liefdegeest, als beschermengel, geholpen, of ook déze zielen zinken diep in het eigen leven weg, waardoor de demon, die met dit leven verbonden is, zich uitleeft.
Wat dus vroeger waarachtige hulp voor deze zijde op aarde beteekende, is nu kletspraat geworden in handen van hen, die gehoord hebben, hoe eens de klokken hebben geluid. Nu wordt er door géén geest meer gered, dat redden geschiedt door de moeder of den vader van dit kind aan deze zijde. Niet één ziel

wordt meer naar de aarde gebracht — hóórt u het goed — niet één mensch kan op deze wijze geholpen worden, omdat aan deze zijde millioenen menschen leven, die gereed zijn om zichzelf ten volle in te zetten voor deze zielen. We hebben hiervoor het aardsche medium niet meer noodig!
Doordat de ziel kan uittreden, de psychische trance beleefd kon worden, was het voor onze wereld mogelijk opnieuw in het organisme af te dalen en de wetten ervan te beleven. Op die avonden werd er echter astrale wijsheid ontvangen en wel zóó machtig, dat op die avonden alle psychische wetten voor de krankzinnigheid werden verklaard. De aanzittenden beleefden

dan geestelijke wonderen. Thans is het kletspraat, groote onzin wat ze er zelf van maken, en ons leven wordt door deze lieden belachelijk gemaakt. Een geestelijk meester, die van een waarachtige seance de leiding had, was een cosmisch bewuste, hij had de wetten leeren kennen en haar zich eigen kunnen maken. De leegte van hetgeen uw spiritisten beleven is zóó vreeselijk, zonder dat ze er zelf een goed begrip van hebben. Het is hierom, dat God ons dit wapen gaf en wij zullen hen er dooi? onschadelijk maken, want de eeuw van Christus eischt van u en van ons het ontwaken. En u leeft in deze openbaring. Wij willen afbreken, wat in jaren door die onwetenden opgebouwd is en nog bezig is opgebouwd te worden, wij zullen hun gered vernietigen. De goeden worden door ons niet aangevallen, maar het bedrog en het kwasi beleven van deze astrale wetten moeten ophouden. We roepen hen toe:
„Gene Zijde brengt sinds lange tijd niet één ongelukkige meer naar de aarde om gered te worden, want aan Gene Zijde staan millioenen zielen gereed om te mogen dienen. Wij doen dat nu zélf! Wij hebben hiervoor niet één medium meer noodig, en in wezen ook nimmer noodig gehad! Niet één.reddingsseance op aarde, waar onge'.ukkigen worden gebracht, is waarachtig, of heeft voor onze wereld beteekenis. Wij slaan uit uw handen dit middel om een eigen hemel, een dak boven uw hoofd aan deze zijde te bouwen. Wij moeten u dit spel met leven en dood afnemen, omdat onze wereld inziet, dat Christus als de Centrale Figuur in Gods ruimte, belogen, bedrogen en bezoedeld wordt en ge uzelf daardoor vernietigt."
Niet één medium is in onze handen om ongelukkigen te helpen, wij hebben hiervoor geen media noodig, nogmaals, wij doen dat zélf!
Toch redt men op aarde maar, duizenden media denken er goed werk door te doen, maar al die media zijn bewuste en onbewuste bedriegers, bezitten geen gaven, want wie denkt te kunnen redden is zélf bezig — hij moet liever trachten zichzelf te redden van het leege bestaan, dat hij leidt. Al die menschen moeten aan het tooneel gaan, daar kunnen ze zich uitleven,

On Fri, Mar 21, 2025 at 1:58 AM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Juni
Juniver boek Geschreven over Juniver
Junivers
Universum

Muren maken alles dicht en achter de muren en tussen de muren in mijn cel maak ik astrale wandeling
Kind is jarig in Juni

On Fri, Mar 21, 2025 at 1:25 AM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:

Een bewijs, zegt Mohammed, dat onze wijsheid op het Westen overgaat.

On Fri, Mar 21, 2025 at 1:20 AM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
vandaan? Ik weet het. We kunnen tevreden zijn, een jong talent openbaart zich.
Ik schrijf in het logboek neer:
„Wat ik gisteren voelde en zag, kreeg ik toegestuurd. Zou Hans óók zijn gedachten toegestuurd krijgen? Dan wordt het misère en ’n praatje, maar ik heb ’n gloeiende haat tegen dat spel. Ik hou niet van kaarten. Ik geef het over. Ik lees:
Toen Erica tusschen drie en vier maanden kwam
waren haar verschijnselen
verdwenen, of anders, zoodat wij ze niet zagen. Ik zei toen.
dan komt er ’n andere werking, de stoffelijke stelsels krijgen nu beteekenis.
En zij was rustig. Later kwamen er weer verschijnselen bij, ze speelde toen piano zooals ik haar nooit meer zal hooren. Was dit inspiratie, vroeg ze mij? Ik zei, ik weet het niet. Ik weet niet wat inspiratie is, maar ook dat masker is al lang gevallen. We weten nu wat inspiratie is! Als je jezelf niet volkomen op honderd procent, zegt René, geven kunt, kan je nimmer ’n waarachtige inspiratie beleven.
Je moet je eerst volkomen uitputten. Dat wil dus zeggen, dat hij dit voelt. Dat hij Van Goch voelt en begrijpt, geloof ik. Inspiratie is geestelijke ontvangst. Voor René en voor Mohammed ben je nu in contact met bovennatuurlijke werelden, met geesten! Menschen, die los zijn van de stoffelijke stelsels. Dat zeggen zij, maar wanneer krijgen wij hiervoor de bewijzen? Dit masker valt nog lang niet. Ik ga dus verder.
Toen René geboren werd — want er gebeurde nadien niets bijzonders meer — stonden we voor andere maskers. Een te groot hoofd.
Erica van de kook, het regende. Ik geloof, dat dit de naweeën waren voor de ziel.-Zij was al dien tijd met haar kind één! Ik neem dit al aan en dit is beïnvloeding tijdens het dragen. Wat René haar gaf, haar liet beleven, daar kon zij niet zoo ineens van af, zij moest dat

ondergaan. En dat gebeurde dan ook. Ik heb toen met haar gepraat en haar mee op deze reis genomen, waar nog geen einde aan gekomen is. Wél aan de oerwoud stadia, niet aan de thuiskomst, want ook nu beleven wij telkens iets van die reis, onzen tocht, die door hellen en hemelen ging. René's hoofd veranderde. Ik denk nu, te groote stoffelijke inwerking. Dit weefsel stond voor de vervorming, maar het kwam niet zoover. Na drie maanden zag je dit hoofd al veranderen. Een stoffelijke werking dus met een geestelijke ondergrond. Géén complexen zijn ér te zien. De dokters wisten het niet, wij evenmin. Toch had ik mijn gevoelens er voor. Deze waren, zooals ik hiervoor al zei: geestelijke vervorming, maar het kwam zoover niet!

En dan begonnen wij aan de reis. Erica knapte op, René kreeg verschijnselen. Hij smeerde met uitwerpsels, maakte er teekeningen van. Zoo zien we, dat die gevoelens zich in dien tijd reeds openbaarden. Nu is het kunst geworden. Dan kwamen de briefjes. En mijn droomen. Die briefjes kan ik niet beantwoorden. Zoo spoedig mogelijk hoop ik het antwoord te krijgen. Zijn heengaan naar de inrichting kennen wij. Het innerlijke leven overheerschte. Er blijft over, mijn droomen,- mijn oplossen uit deze wereld. Hierdoor kreeg ik met hem contact.
Toen René in het wiegje lag, toen begon het al, kwam hij al los van de stoffelijke stelsels. Zijn vooreeuwsch leven als jogi of magiër ontwaakte voor zijn persoonlijkheid. Wat ik als 'n droom beleefde, was voor hem 'n occulte wet. Ik verijlde, doch door hem. Omdat ik zijn leven volgde, trok hij mij tot zich. Ik kan het niet anders zien. Die andere wereld, ik heb er al eerder over gesproken, is de wéreld voor onze ziel. Maar wij waren nog niet los, niet volkomen van ons zelf, of wij hadden die wereld moeten kunnen zien zooals die wereld was of is! En dat zag ik niet. Hij wel, hij zegt: ik kèn die menschen! Ik niet, maar ik beleefde daar wellicht den eersten graad voor.
Ik neem aan, als de ziel eeuwigdurend leeft en mensch is, wij dan niet ineens in de hoogste klas zullen zitten en eerst een voorstudie moeten maken. In elk geval leerde ik erdoor, dat de ziel vast zit aan de stoffelijke stelsels. René was in die wereld ouder. Hij trad in het leven van Rachi-Hadju! Het geestelijke wonderkind ontwaakte, de ziel ging over de stoffelijke stelsels heen. Heel eenvoudig is dit, het kan niet anders, dit is de heilige waarheid. Dat hebben veel Oosterlingen beleefd en nóg hoor je er over. Dat dit 'n Westersch kind bezit is buitengewoon. Een bewijs, zegt Mohammed, dat onze wijsheid op het Westen overgaat.
Wat ik in dien tijd allemaal mocht beleven, bracht mij naar het leven van René. Meer was en meer is er niet van te zeggen. Doordat ik verijlde, ik zeg het nogmaals kwam ijc met zijn leven tot eenheid! Omdat ook ik zoo ingesteld ben. Mohammed zegt: jullie zielen hebben op elkaar afstemming. Wij hebben ons in het verleden gekend. Maar dat wil zeggen, dat een onfeilbare hand nu weer werkt aan onze levens.
Arme Hans, dan wordt het gevaarlijk! Ik wil niet meer aan je denken!"
Ik ben het bosch in geloopen om beter te kunnen denken. Ik wacht op René. Ik wil hem eenige vragen stellen en ben benieuwd hoe hij

ze thans beantwoordt. Ik ga na, wat ér alzoo in deze jaren is gebeurd.
Wat moet ik nog weten?

werking en betekent bewustzijn. De mens moet zich dus het normale eigen maken, wat door het moederschap verkregen wordt. Als man lopen wij naast de schepping, maar als moeder beleven wij al deze onbewuste graden en zinken er in weg, indien ons bewustzijn niet volkomen
is.
Wanneer de moeder dus een leven ontvangt, André, de geboorte van het kind beleeft, wil dit zeggen, dat deze persoonlijkheid als moeder bezig is zich door het beleven van dit proces een andere en wel hogere graad eigen te maken. Zij zelf kan hiernaar geen hand uitsteken. De ziel die aangetrokken wordt regelt alles vanzelf maar de graad van leven van de moeder beslist. Anders is het echter wanneer de geboorte tengevolge
van de carmische wet plaatsvindt. In dat geval laat de persoonlijkheid zich bij de moeder met wie hij uit vorige levens heeft te maken geboren worden, ongeacht de levensgraad van de moeder. Het aantrekken
van de eigen graad is echter voor het gevoel van de moeder het belangrijkste, want nu is de persoonlijkheid waarlijk moeder! De moeder dient, en door dit ruimtelijke dienen gaat zijzelf hoger. Door deze geboorte komt het ene leven door het andere tot de geestelijke ontwaking. Moeder en kind beleven dit als één gebeuren, één toestand, één wet, de wedergeboorte op aarde.
Elke levensgraad bezit dit gevoel dat de afstemming van het leven bepaalt en tot persoonlijkheid is geworden. Begrijp je, wat ik bedoel, nu wij voor het moederschap staan? Voel je, wat het zeggen wil om als moeder te kunnen leven? Het normale wezen schept, verlangt om het kind te mogen bezitten; het andere bewustzijn is er niet toe in staat. Thans leren wij het onbewuste kennen, dit leven moet dus nog voor het moederschap ontwaken. Doch voordat het zover is heeft deze vrouw het bezwijken reeds beleefd en dan vinden wij die graad onder deze zieken terug. Het is zuiver vallen en opstaan op de weg naar omhoog, doch hiervan begrijpt men op aarde het goddelijke doel nog niet!
Een dier heeft lief en kan het moederschap beleven. Maar dieren zijn geen mensen. Het is nu noodzakelijk, dat de persoonlijkheid als mens het menselijke gaat volgen en beleven, wil deze ontwaken voor de eigen levensgraden. De hoogste levensgraad op aarde is de geestelijke. Alles wat hieronder leeft is nog geestelijk onbewust en vertegenwoordigt achtereenvolgens
de voordierlijke, dierlijke, grofstoffelijke of stoffelijke graden.
Al deze levensgraden zijn nodig of de mens zou in de hogere graden bezwijken en niet meer tot het ontwaken komen. Maar God wist, dat de persoonlijkheid trede na trede zou beleven en schonk aan Zijn leven al deze mogelijkheden. Tijdens deze leerschool gingen wij ten onder, totdat wij uiteindelijk het hoogste behaalden en daarna de sferen

van licht binnentraden. Voor de mens op aarde is dit het normale bewustzijn
als moeder.
Ik kan hier dieper op ingaan, André, maar dat wordt teveel voor je. Eerst later gaan wij deze wetten volgen en dan zal ik je deze van het ontstaan af verklaren. Ik hoop echter dat je begrepen hebt, dat het moederschap het essentiële is in de Ruimte, want door de moeder betreedt
de persoonlijkheid het waarachtige leven, gaat deze zich één voelen met God, omdat deze als moeder de schepping ondergaat. Al deze zieken zijn nog niet zover, want deze mensen moeten die hoogte nog bereiken. De één is nu hierin iets verder dan de ander, maar allen zien thans hun levens verknoeid. Ten opzichte van God is dat niet erg, want het volgende leven wacht. Duizenden organismen staan gereed die alle moeten worden beleefd, wil de persoonlijkheid eens staande blijven om het bewuste
moederschap te ontvangen. Het zijn dus de zwakheden die tijdens het leven overwonnen moeten worden, waardoor de persoonlijkheid wordt versterkt.
Al deze mensen, André, moeten dus voor hun levensgraad en voor het moederschap nog ontwaken. In hun graad van leven zijn zij ten achter. Hun eigen levensgraad bevindt zich onder die van de gemiddelde mensheid;
zij staan er echter wèl vóór, dat wil zeggen voor het moederschap waarin zij dan staande zullen blijven. Ze maken zich dus gereed om deel te nemen aan de schepping en om als man en vrouw het evolutieplan van God te dienen, maar ze zijn er thans nog niet toe in staat. Dit is de stoffelijke krankzinnigheid. Een krankzinnige is dus bezig om te ontwaken.
Als man kan hij niets anders beleven, maar in een volgend
leven als vrouw ondergaat hij — deze mens dus — de hartstochtelijke liefde, die straks gericht is op het normale, het bewuste ontvangen. Dan vertegenwoordigt dit leven de eigen levensgraad, waarvan het thans noch iets begrijpt noch voelt, omdat de drempel nog overschreden moet worden.
Zeven stoffelijke graden moeten door de persoonlijkheid worden beleefd, voordat de geestelijke afstemming bereikt is. Wij zien dus onmiddellijk in welke graad de mens zich bevindt en kunnen thans hieraan de graad van de krankzinnigheid vaststellen. Wij weten nu wat deze ziel moet beleven
en hoe de astrale verbinding is. Ook weten wij of iemand geheel ten onder zal gaan. Of dit dus al dan niet mogelijk is. De geleerde op aarde verliest zich in al deze wetten en graden. Toch zou hij het grote raadsel kunnen ontsluieren, maar dan moet hij eerst ons leven en bewustzijn
aanvaarden om achter deze sluier te zien. Alléén door ons bewustzijn is het mogelijk daar men op aarde slechts stoffelijk denkt! Maar stof en leven zijn één. Deze beide, waarvan echter dan het stoffelijke tot het

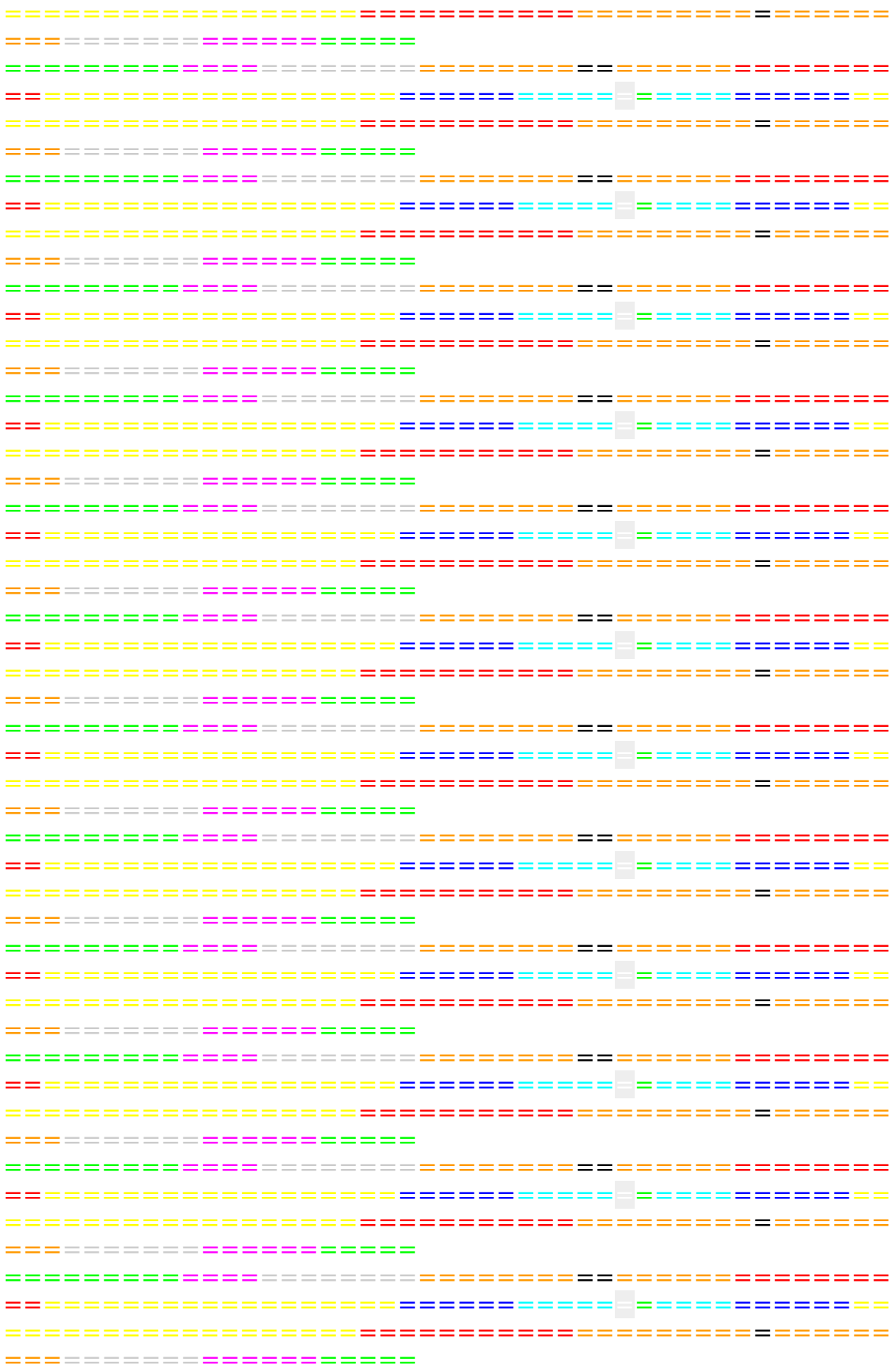

On Fri, Mar 21, 2025 at 11:39 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:

In deze eeuw
worden de dief, de leugen en het bedrog verbannen!
Vriendelijke en Hartelijke Warme Groetjes Jeff Post .

On Fri, Mar 21, 2025 at 10:10 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:

On Fri, Mar 21, 2025 at 10:01 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:

I72 TODAY
able out of her own power to determine how she should
have to act, but she stood with France on the threshold of the
House of Israel.
Turkey is living between good and evil and she shall soon

have to show her colors. Just as in each nation there are people who do not know what way to go and therefore just run with the strongest ones, thus there are also nations as such who do not know how to choose. But this is not the issue in these decisive times. Sooner or later it shall come so far that a nation will have to decide her standpoint.
Not one nation can remain outside of this unity which is being established by the masters, and thus Turkey, too, shall join the House of Israel. If she will not join, the peoples of Israel shall isolate her completely.
Spain and Portugal belong to the unconscious grades. Spain herself has descended to the heathenly nations: However, just like Turkey, she shall not be able to walk her own way outside of the House of Israel. Together with Portugal she shall join Israel in time.
How is it now to explain that some of the countries remained neutral? This depends upon the level of life of that nation and on the Karma which it had to experience. These nations have lived through all their experiences, have suffered and fought so much that their Karma is dissolved, or they are still prostrate from their wounds and first have to recover from their fight for life and death. The own past of these nations speaks thus and determines their present-day standpoint.
Now we want to throw a glance at the peoples of the East. The Indian peoples have already been educated to Israel, they obtained their consciousness, especially through the tribe of Moses which is England, and through the Netherlands. Starting out from Europe, the masters built on the spiritual unity on Earth. The different nations of Israel took over their tasks for this cause. The Colonies seem to be in a class for themselves in this respect, but the apparent dominaTHE PEOPLES OF THE EARTH 173
tion of these peoples by Israel has really been nothing else but the education of these peoples, of these unconscious masses to the state of consciousness which the mother countries already had achieved. Thus, as the astral laws which have caused these events to take place, are speaking to your life, they appear in an entirely different light.
The oppression of the Oriental peoples was really not the goal of the masters, it was rather their education.
These peoples who belonged to the lowest grades of mankind could not be left behind. Without them there could not be any spiritual unity on Earth. That these peoples were not very keen on Occidental intervention, was clear, and they had shown this on many occasions. Also now, in this war, they would bestir themselves and start the fight for their independence. But England had to suppress this with strict measures, for she could not have an enemy in her back. After this war the Oriental peoples should receive their freedom

and be enabled to begin with their own lives. They shall
have to arrange it so, however that their plan of existence
shall fit in with the wide plan of the masters.
I mentioned before that these peoples of the East belong to
the lowest grades of mankind. If you understand me right,
you will agree with me that this is not meant in a spiritual
sense. Their faith is considerably deeper than that of the
Occidental man. Their intuition, too, is further developed.
But in spite of this, the Orient has to follow the Occident.
Christ, the highest consciousness in space, came to the
West because it was there that the highest earthly consciousness
was in existence. Here He brought the Holy Gospel.
Europe was chosen to spread it over the entire world.
All Oriental peoples shall come to Christ and accept His
Holy Gospel, and this is just another task for Israel!
For China and Japan the laws of Israel have again a different
significance because both these nations have reached
their grade of existence. They are independent nations, and
while China belongs to Israel, Japan belongs to the heathens.

On Fri, Mar 21, 2025 at 9:54 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com>
wrote:
en Je kijkt van een afstand via je hemel in je wereld van de mens en kijkt
en ziet het is goed

On Fri, Mar 21, 2025 at 9:53 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com>
wrote:
Hemel

Leven

Water Grond

Vissen worden boos en eten elkaar op en gaan dood en vissen blijven lief
en groeit als een bodem

en bodem leven op de bodem dieren worden boos en somige dieren
worden rustig geestelijk lief

en dieren leren werken om de levenden doden dieren om heen te gaan en
overleven. en somige worden

boos en eten elkaar nog steeds op en blijven andere rustig en worden op
gegeten en levenden doden dieren voelen hun andere dieren levenddood
zijn en

er onstaat een leek en die leek leven mirco dieren en onder bril het
watergeest leeft in de schemerland en weet niet wat te doen

dieren in het schermerland Zien dat het water lucht is geworden en vleugels krijgen en leren vliegen en vlieger heel verweg en ontmoet niks dan zich zelf en vliegt een bezonder vleugel en die was zo mooi
en stief en Werd Op het water een veer en geen lood maar een spin die spring met haar vleugels over het verder en stierf en werd op het bodem van de spin een mug geboren uit de zelfde spin die gewoon door andere spinnen werd op gegeten of nog geen boven water vliegen kont vangen en ging dood en werd zelf een angel

en die angel werd steeds op gegeten door de spin

spin werd zelf een pop toen die dood ging en die angel die lief waren en spin dood ging ging de angel leven

en vlieg weg en droomt van vaste land en ging dood en geloof groeide en land en werd zelf land

en toen kwamen de anderen vliegen en gingen op gegeten worden door het water en spinnen sprongen en genoten en water grond werden angelen in de grond geboren om dat ze genoten van het leven

en waren lief met het leven en gingen elkaar vinden tussen de levenden doden struiken en vonden rust en gingen liefde voor elkaar voelen en stief door andere boos wezens

en hadden toch lief en werden leven voor leven en leven en kwamen 3 landen van geloof land en dan dal al levende

Werden boos en Gingen Dood en werden niks veel geld waard

en de mensen die liefde en harmonie en vrede en rust en liefde voor mijn zaadje die hij zelf had geplant en dat groeide op naar een heel proces

en vogels aten de spinnen op en de planten kwamen slakken op zitten of zee meerminnen

en toen werden de andere dieren niet meer zo boos want ze zagen op eens wat mooi is

en Leefden Door Om dat lief hadden en het leven lief hadden voor zich zelf om afstand te doen

en konden niet dood gaan om dat ze dood gaan en geen dood mee maakten om de ze op werden genomen door de planten

en de planten werden droom boom room waar ze op de hoogste Bestaan genoten en bleven groeien en de dieren kregen meer land dan in de dal werden het proces verder . en was oneindig

en had volwassen staat bereikt en werd zelf-staande en zocht naar zijn land genoot en was nog niet en sterf niet maar van huilen van het water kwam er zelfde processen

30
40
20

en toen

Kwam Het water op die plek tot een verder plek dat nog niks is en werd

geen mb meer

On Fri, Mar 21, 2025 at 9:12 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:

Een stad is ook opgebouwd door dieren mass

Op vr 21 mrt 2025 21:00 schreef Jeff post <j.f.post1986@gmail.com>:
occult Je weet nu wat occult is

Dan kwamen de briefjes. En mijn droomen.
Die briefjes kan ik niet beantwoorden. Zoo spoedig mogelijk hoop ik het antwoord te krijgen. Zijn heengaan naar de inrichting kennen wij. Het innerlijke leven overheerschte. Er blijft over, mijn droomen,- mijn oplossen uit deze wereld. Hierdoor kreeg ik met hem contact. Toen René in het wiegje lag, toen begon het al, kwam hij al los van de stoffelijke stelsels. Zijn vooreeuwsch leven als jogi of magiër ontwaakte voor zijn persoonlijkheid.

Wat ik als ’n droom beleefde,
was voor hem ’n occulte wet.

Ik verijlde, doch door hem. Omdat ik
zijn leven volgde, trok hij mij tot zich. Ik kan het niet anders zien. Die andere wereld, ik heb er al eerder over gesproken, is de wéreld voor onze ziel. Maar wij waren nog niet los, niet volkomen van ons zelf, of wij hadden die wereld moeten kunnen zien zooals die wereld was of is! En dat zag ik niet. Hij wel, hij zegt: ik kèn die menschen! Ik niet, maar ik beleefde daar wellicht den eersten graad voor.

Ik neem aan, als de ziel eeuwigdurend leeft en mensch is, wij dan niet ineens in de hoogste klas zullen zitten en eerst een voorstudie moeten maken. In elk geval leerde ik erdoor, dat de ziel vast zit aan de stoffelijke stelsels. René was in die wereld ouder. Hij trad in het leven van Rachi-Hadju! Het geestelijke wonderkind ontwaakte, de ziel ging over de stoffelijke stelsels heen. Heel eenvoudig is dit, het kan niet anders, dit is de heilige waarheid. Dat hebben veel Oosterlingen beleefd en nóg hoor je er over. Dat dit 'n Westersch kind bezit is buitengewoon. Een bewijs, zegt Mohammed, dat onze wijsheid op het Westen overgaat.
Wat ik in dien tijd allemaal mocht beleven, bracht mij naar het leven van René. Meer was en meer is er niet van te zeggen. Doordat ik verijlde, ik zeg het nogmaals kwam ijc met zijn leven tot eenheid! Omdat ook ik zoo ingesteld ben. Mohammed zegt: jullie zielen hebben op elkaar afstemming. Wij hebben ons in het verleden gekend. Maar dat wil zeggen, dat een onfeilbare hand nu weer werkt aan onze levens.
Arme Hans, dan wordt het gevaarlijk! Ik wil niet meer aan je denken!"
Ik ben het bosch in geloopen om beter te kunnen denken. Ik wacht op René. Ik wil hem eenige vragen stellen en ben benieuwd hoe hij ze thans beantwoordt. Ik ga na, wat ér alzoo in deze jaren is gebeurd.
Wat moet ik nog weten?

On Thu, Mar 20, 2025 at 9:55 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
jogi en magier

Droom
Zwarte nacht doom

jogi drink vroeger

maar jogi alle elementen van de droom nacht onbewust kracht

jogi beheerst de zwarte doom en magier laat het ontstaan

On Thu, Mar 20, 2025 at 9:53 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Moeder met twee native meiden

en dat is mijn harmonie

en ik als Vader van hemel voor zoon als vonk
met moeder lichaam vonk mijn Jonge en mijn vrouw en twee moeders en twee jongens en twee meisjes

Vriend Vader geest in geest mijn zoon mijn meester mijn zoon

On Thu, Mar 20, 2025 at 9:51 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:

Info

onder je stof lichaam een geestelijke laag

On Thu, Mar 20, 2025 at 9:45 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
We hebben een Einde naar nieuw beging nu

On Thu, Mar 20, 2025 at 9:39 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Geld omtoveren in Geestelijke Stof

On Thu, Mar 20, 2025 at 9:31 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
ik schok wakker

Het vader- en moederschap
dwingt ons die wetten te aanvaarden. Hierdoor kom je verder. Langzaamaan kom je echter weer in harmonie. Als je nu weet, dat je in elk leven zonde en fouten begaat en elke gedachte je uit de Goddelijke Harmonie slingert, voel je, wat hiervoor noodig is, wil je weer in harmonie komen met de Goddelijke schepping. Wij hebben die wetten beleefd. Elkeen beleefd ze. Je kunt er niet aan ontkomen. In die levens maakten we goed. Langzaam maar zeker begonnen we het goede te volgen. Ons werd dat in de Tempels geleerd. Doe goed, doe alles volgens de natuurlijke
wetten en gij krijgt u zelf in handen

Mijn apotheek = My pharmacy = Моя аптека

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com>
even — nimmer met het kind-zijn rekening wordt gehouden. Ik sta voor ’n ontzaglijk probleem. Indien ik het raadsel kan oplossen, valt deze stelling omver en begint een nieuw leven qp aarde. Maar ik kan het nog niet! Als we aannemen, dat je als mensch waarachtige werkelijkheid kunt beleven tijdens ’n droom, dan zou ik er zijn. Dan ook zou Renét je zoo zuiver als goud kunnen zijn. Maar dan stroomen er milhoenen stellingen op me af, als steenen voor ons nieuw gebouw, dat nu mijn eigen universiteit is. We zullen zien, ik ben voorbereid.”

Ik lees dit alles, maar ik ben nog niet uitgeschreven, voel ik. En zie, wat er nu komt ?
„Ik hoorde het gezang van 'n wind. Levend was die wind. Echt menschelijk. Die wind suist door me heen, ik hoor het. De wind vervormt, maakt alles spiegelglad ik kijk in ’n spiegel. En nu komt het woord: „Als ik zeg „suffert” dan bèn je dat. Als ik zeg: „je bent ’n • twijfelaar” dan bèn je dat! Ik bedrieg je niet! Ik ben hard maar je moet mij beleven koud kijk ik, maar ik ben warmte! Ga nu maar weer verder!”
En ik begreep alles! O, wat ’n genade toch! Hoe is het mogelijk. Ik zag het gezicht van 'n wind, ik sprak met ’n persoonlijkheid de nacht is nu lichter lichter dan ooit te voren. Ik was die nacht! Want Hij heeft geen duisternis geschapen. Hoe komen wij er uit? En dat alles door ’n kind, dat nu reeds teekent met poep. Het is toch onnatuurlijk I, Ik zag daarna mijn vader en mijn moeder in dezen spiegel. Ruimte werd het! Ik vroeg hem: „Ik twijfel niet maar is het nacht waar jij nu bent? Want ik geloof niet, dat je wachten moet op dat bazuingeschal? Is moeder bij je en krijgt ook zij nieuwe beenderen om er straks mee voor den dag te komen? En wil je mij wijs maken, dat het geschal der bazuinen waarlijk zal klinken? Loopen jullie je daar niet in den weg? Hoe wil je, vraag ik je, van de'kruimels, die nog over zijn, ’n gestalte maken? Wat wij bidden noemen, is geprevel! We hebben het recht niet om het amen uit te spreken! Dat komt eerst veel en veel later! Loop je nog met ’n masker? O, Vader, wat hebben ze jou bedrogen!”
Wèg was zijn blik, wèg zijn gestalte en ik wil met zijn persoonlijkheid ook niets meer te maken hebben. Wat hij hier was, is voorbij! Nu is hij. wind! Wind met ’n tintje. Wind met een welsprekendheid, waar je als doodgewoon mensch de stuipen van krijgt, omdat het zóó natuurlijk is! Maar dat weten ze hier nog niet, dat moet ik hen wijsmaken, ik, die ’n leek ben! \
Ik weet het nu. Wie goed is, komt er beslist! Maar het is anders dan wij denken, al doen we nog zoo geleerd. Vader, je las je Bijbel Vader, boven ons is er licht Vader, nacht is er niet! De zon draait niet om de aarde, wij draaien om de zon! Mijn vriend de astroloog krijgt

gelijk. Als ik nu maar wist waar hij was, kreeg hij bloemen. Ik wil echter niets met hem te maken hebben, want hij trapt me in zijn sloot. Ik-denk nu, dat ik Hans helpen kan. Léés jij je Bijbel nu maar, maar denk aan het begin en aan al dat andere, wat je nooit hebt begrepen. O, Vader toch!
Ik weet nu voldoende. Op dezen grondslag ga ik verder. Nu kan ik praten. Ik weet, dat ik niet moet trachten dit alles nu al te ontleden. Het maakt deel uit van mezelf en zal daarom te rechter tijd tot klaarte komen. Ik kan eerst dan bestellen. Hans, ik heb brieven voor je! Ik kom spoedig! Wellicht vandaag nog!
Ons leven leidt vanuit de duisternis naar het licht staat in mijn dagboek! En dat weet ik al! Ik dank U er voor! Het is ontzaglijk!
Het leven van den dag zakte uit mij weg, ’n ander kwam ervoor in de plaats. Als dit geen harmonie is, weet ik het niet meer. Toen ik'ontwaakte, nadat ik ’n gat in den dag had geslapen, ging er nieuwe kracht

van mij uit, een kracht, die er gisteren nog niet was. Mijn zenuwen waren tot rust gekomen, als had ik mij gelaafd aan de bron van alle leven, die nog maar zoo weinig menschen te vinden weten! En toch vloeien haar wateren uit het menschelijk hart; je staat er op, je leeft er in, het overspoelt onze voeten, maar de menschen denken, dat het water troebel is en dat het stinkt zelfs! De spatten vliegen je om je ooren, het bemorst je! Toch is het zoo helder als wat.
Ik drink er nu al van ook dit zou ik voor geen geld van de wereld willen missen. Het was er altijd, en ondanks alles, is het er nog! Je moet het alleen maar willen zien. Dorst eens normaal? Je denkt dat je dorst hebt, maar je hebt geen dorst, je denkt het alleen maar.
Ik geloof nu niet meer, dat de ziel voor het eerst op deze wereld' is.
Wél zie ik in, dat ik er niet alles van weet, anders zou ik me schamen!
Ik moet het echter eerst zien, zoomaar aHes gelooven, doe ik niet. Ik neem dus aan, dat ik nog ’n suffert ben. Ik blijf voorzichtig!
Ik schreef eerst Erica een kort briefje. Ik zei haar:
„Je bent tóch aan het veranderen. Ik droomde het vannacht. Wat wij menschen zien als afgevallen bloemen, is maar schijn, je zult nóóit ’n naaktloopster worden, want alles blijft! Anderen rapen het voor je op. En dat krijg je thuis gestuurd. Het ligt boven en maakt teekeningen met faecalieën! O, wat kunnen wij menschen toch dom zijn. Erica. Als je deze regels niet begrijpt, frommel dit briefje dan in elkaar en gooi het in je prullemand. Prikkelt het je, bedenk dan, dat ik nog geen andere medicijn voor je heb. Mijn apotheek is dag en nacht open. Met weersverandering
houd ik me niet mee op, ik hou van storm, regen en wind.
Ik krijg lust om te gaan rijden ik geloof, Erica, dat ik 'n paard koop.
Wat doen jullie?’’
14

On Thu, Mar 20, 2025 at 7:01 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Dus je aardsche stoffelijke kleed je lichaam die je op aarde draagt

geestelijke lichaam en aardsche lichaam is het zelfde

alleen je moet niet terug keren in aardsche lichaam maar verder gaan met je geestelijke lichaam
om te ontwapenen van je aardsche gevoels

On Thu, Mar 20, 2025 at 6:59 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:

leer onderscheiden wat stoffelijk en wat geestelijk is. Dat is zeer moeilijk, maar daarbij zal ik u helpen. Ik werk op verschillende wijzen op u in en dat alles zal u helpen, om dit leven binnen te treden. U voelt toch wat ik bedoel? U leeft dus in het eeuwige leven, in een afstemming in den geest, maar die afstemming is stoffelijk en nu zullen wij tezamen

die stoffelijke gevoelens trachten af te leggen, om ons de geestelijke eigen te maken. In u is nu rust, de geestelijke rust en kracht, die wij bezitten, omdat ik mijn concentratie en wil óp u heb ingesteld. U leeft dus op mijn krachten en in dezen toestand wil ik u laten, zoodat alles rustig op u kan inwerken."
Stil en in mijzelf gekeerd zat ik te luisteren, maar ik kon mijn oogen niet open houden. Ik voelde mij weer slaperig worden en, hoe ik mij er ook tegen verzette, ik kon dien drang niet overwinnen. Nog voelde ik, dat liefdevolle handen zich naar mij uitstrekten en daarna wist ik nergens meer van. Ik droomde van mijn ouders, vrouw en kind, zag hen tezamen en hoorde mijn moeder tot mijn vrouw zeggen: „Kom kind, het leven gaat verder, je bent nog zoo jong en je hebt voor je kind te zorgen. God heeft het zoo gewild en hij is toch in het paradijs? Hij heeft het beter dan wij en daaraan is niets te veranderen. Wij moeten het overgeven." Daarna hoorde ik mijn vrouw zeggen: „Hij was nog zoo jong en dan zoo ineens." Ik zag, dat zij schreide en beiden waren bedroefd. Ook mij stemde het droevig. Hoe verlangde ik naar hen allen. In het paradijs was ik? Bij God? Bij God in het paradijs? Wie was God? God, die onbekende macht! Wat wist ik van God? Op aarde dacht ik aan God als alle menschen, aan een groote onbekende macht en omdat die kracht zoo groot en ver weg was, ging ik er niet dieper op in. Ik vond het zoo goed en deed geen moeite om dien God te leeren kennen; ik bad wel en ging ook naar de kerk, maar toch — ik wist het en voelde het in mij — bleef die God ver van mij verwijderd. Met deze gedachten werd ik wakker en vervolgde mijn gedachten. God, ja, wie was God? Zou die
143

On Thu, Mar 20, 2025 at 6:57 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
mate van die liefde vinden zij afstemming op dit leven. U bevindt zich nu in een toestand, die de grof stoffelijke afstemming is. Deze sfeer,. zooals ik u reeds zeide, grenst aan de eerste geestelijke sfeer. De wezens nu, die de stoffelijke afstemming hebben bereikt, leven in de eerste, tweede en derde sfeer, om daarna de vierde sfeer binnen te treden, die de eerste gelukkige geestelijke afstemming is. Dan eerst zijn zij van aardsche gedachten bevrijd. Ik wil u dus duidelijk maken, dat gij u tusschen al die afstemmingen in bevindt en bezig bent u de eerste bestaanssfeer eigen te maken. Na de vierde sfeer volgt de vijfde, zesde en zevende, en al die sferen bezitten één cosmischen graad en wel den derde, welke de universeele afstemming is. Zooals ik zeide, leven in al die sferen menschen, menschen zooals u en ik, maar in een verhoogden toestand. Het leven op aarde dient om ons geestelijk te ontwikkelen en ons tot God te doen terugkeeren. Wij allen,

die reeds hier zijn en op aarde leefden, hebben ons die krachten eigen moeten maken; ik bedoel: de overtuiging van ons eeuwig voortleven. Doch reeds op aarde had zulks moeten geschieden. Zij, die zich dus op aarde vergeten en het leven leiden, zooals het valt, vinden zich hier voor hun eigen leven geplaatst en moeten trachten zich er van vrij te maken. U zult dus begrijpen en kunnen aanvaarden, wanneer ik zeg, dat het geesteslichaam, het lichaam dat u thans bezit, het eeuwige is en dat dit lichaam het stofkleed droeg en leidde en dat uwe gevoelens zijn, zooals u op aarde voelde en er naar leefde. Dat maakte ik u alles duidelijk en tevena, dat u met uw aardsche gevoelsafstemming in het geestelijke leven bent binnengetreden. Ik liet u alleen, om over datgene, waarover ik met u heb gesproken, na te denken. Doch u kunt nog niet denken; geen mijner verklaringen kunt u vasthoiïden. U denkt steeds aan uw leven op aarde, keert in gedachten tot dat leven terug en dat is verkeerd. U kunt vergelijkingen maken, maar dan moet u van deze zijde beginnen. Houd nu hetgeen ik zooeven zeide goed vast, overdenk het steeds weer en maak vergelijkingen tusschen dit en uw aardsche leven. Dat is:
142 ' - '

On Thu, Mar 20, 2025 at 6:35 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Eerst dan
kennen ze zichzelf en wordt het gevoelsleven waarachtig, waarbij het 285hoofdbuigen geleerd wordt. Dan legt de mens, in de volle overtuiging dat het goed is, het aardse persoonlijke af. Daarbij wordt hij door ons geholpen en dan schijnt het licht over ons allen."
„Wanneer ik u goed heb begrepen, Alcar, dan is een psychopaath zieker dan een krankzinnige?"
„Inderdaad, André, een psychopaath heeft alles verloren en begint opnieuw
het normale leven op te bouwen. Een krankzinnige verliest zichzelf voor tien of twintig, sommigen voor hoogstens vijf en zestig procent, maar het algehele bewustzijn verliezen is niet mogelijk. De ziel zorgt hiervoor. Er kan van splitsing van persoonlijkheid sprake zijn, van halve krankzinnigheid. Het stoffelijke bewustzijn volkomen verliezen echter grenst aan het onzinnige voor hen die deze wetten aanvaarden. Maar begrijp je, hoever al deze ziekten uiteenliggen en dat de vrouw met haar steentjes veel en veel zieker is dan deze arme vrouw? Begrijp je ook dat de eerste graden zichzelf beschermen, maar dat deze mensen niet te helpen zijn?
Deze krankzinnigheid is geen zwakte van persoonlijkheid, want dit leven is te bewust om het onbewuste te beleven. Dat wordt door de geleerden echter niet begrepen. De verschijnselen die dus met het karakter te maken
hebben, de karaktereigenschappen die nog moeten ontwaken, betekenen voor deze zieken, dat de persoonlijkheid de levensgraad nog
moet aanvaarden. Deze krankzinnigen zijn ontwaakt, hebben zich die

gevoeligheid
eigen gemaakt, doch bezweken. De andere graden kunnen
nog niet bezwijken!”
André keek naar de arme vrouw. Haar lichaam was in slaap gevallen
en toch was zij wakker. Wie in haar omgeving kon dit voelen?
„Kom, André, wij gaan verder.”
André liep versuft achter zijn leider aan en kon bijna niet meer denken.
Toch moest hij zichzelf blijven anders zou hij naar zijn lichaam moeten
terugkeren. Hij was in de hel geweest. Hij had daar de demonen gezien
en beleefd, en ook hoe zij daar leefden, maar zo’n probleem als dit had
hij daar niet leren kennen. Ze konden hier doen wat ze wilden. De
stoffelijke
mens zat in zijn eigen kleed gevangen en werd leeggezogen.
André wilde sterk blijven en al deze wetten leren kennen. Hierdoor zou
hij leren en een ander bewustzijn ontvangen. Eerst dan zou hij op aarde
andere mensen kunnen helpen omdat hij dan iets van de oneindigheid
van God zou afweten.
Zijn meester wandelde voor hem uit en hij volgde hem. Hoe groot was
Alcar. Hij getroostte zich al deze moeite om de mensen op aarde van
de goddelijke waarheden te overtuigen. Deze zo reine liefdegeest daalde
in de sfeer der aarde af en had ontzag voor al deze verongelukten,
286
voor hun lijden en sterven, maar hij werd nog niet aanvaard. Als de
mensheid hem maar begreep. Eens zou het zover komen!
Nu sloeg zijn meester een hoek om en vervolgde zijn weg. Meester Alcar
had echter deze omweg niet behoeven te maken. Toen André hieraan
dacht keerde Alcar zich om en zei:
„Neen, dat is voor mij niet nodig, André, maar ik heb mij op het stoffelijke
leven ingesteld en nu heb ik deze wetten te aanvaarden. Is het
je duidelijk, André?”
André knikte zijn meester toe, hij begreep alles. Het was steeds
wonderlijk
voor hem, dat zijn meester wist waaraan hij dacht. Hoevele malen
had hij dit al beleefd en steeds weer vond hij het wonderlijk. Hij
concentreerde
zich nu op zijn leider en zag waarheen zij gingen en wie zij
onderweg tegenkwamen. Hij zag de zusters en broeders van het gesticht
zoals hij dit ook op aarde beleefde, maar nu geschiedde dit door zijn
meester. Straks zou hij dat op eigen kracht kunnen. Wat Alcar deed
lag nog ver van hem verwijderd, maar André wist wanneer hij dit zelf
zou kunnen. In de eerste gelukkige sfeer bezat men deze gevoeligheid,
dit bewustzijn.
Ook de mensen die hier zaten opgesloten waren gevoelig, doch die
gevoeligheid
behoorde tot het stoffelijke bestaan. Ze leefden zich uit en
kwamen nu in botsing met de wetten van God, waartegen ze zich te
pletter liepen.
Hij begreep heel veel van het astrale leven en voelde zich in staat om
anderen voor het eeuwige voortbestaan wakker te schudden, maar de
mensen wilden nog niet ontwaken en bleven liever onbewust. Ze vonden

het te moeilijk. In dit leven moest men zichzelf willen verliezen, maar men kreeg hiervoor het verhoogde bewustzijn in de plaats. Voor die geestelijke schatten moest men zijn leven kunnen offeren maar wie dat niet kon bleef ongevoelig! Dit gebeurde onfeilbaar!
Wonderbaarlijk was het leven op aarde. Wie daar bezig was zichzelf te verliezen ontwaakte voor het hogere. Aldus werkten de wetten. Ging men op aarde ten onder, dan volgde daarop een ander leven, waarin de wetten die de ondergang veroorzaakten voortgezet moesten worden, totdat het zich eigen maken vanzelf volgde. Heel duidelijk was het. Wie nog niet zover was zou er straks aan moeten beginnen want niet één ziel kon hieraan ontkomen. Dit was de cosmische en goddelijke rechtvaardigheid voor al de kinderen van God.
André zag nieuwe problemen voor zich en hij besefte dat in het verleden het heden lag en dat men in het heden het vorige bestaan voelde.
Het nü was het nieuwe begin. In het verleden had de mens gezondigd tegen al deze wetten en in het heden moest alles goed gemaakt worden.

On Thu, Mar 20, 2025 at 6:13 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
alle personen uit je leven onderzoeken en goed maken

Dus er bieden steeds personen aan die geholpen willen worden

die je echt niet in de wind wilt slaan

On Thu, Mar 20, 2025 at 5:08 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:

Waarachtig, ik ben in mijn cel, in de duisternis. Toen ik mijn hoofd voelde werd ik heel gelukkig. Ook mijn armen en beenen waren in mijn bezit, ik was dus niet verongelukt, ook niet gestorven, dat had ik door de meesters beleefd. Dat ondier was een schijngestalte, doch de werkelijkheid daarvan had ik gevoeld.
Nu hoorde ik mijn eigen hart kloppen en voelde mijn bewustzijn terugkeeren. Van blijdschap rolden mij de tranen over de wangen. Hoe gelukkig was ik, dat het normale bewustzijn nog in mij was. Door mijn blijdschap en tranen ontspande mijn lichaam en ik kon weer wat ruimer ademhalen.
Toen wilde ik weten, of ik nog steeds op mijn rustbed lag. Neen, mijn rustbed voelde ik niet, mijn handen betastten den grond. Was ik wel in mijn cel? Dit moest ik weten, of ik kreeg geen rust.

On Thu, Mar 20, 2025 at 4:54 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
,,Deze sfeer, als schemerland, is bevolkt door al het leven van de Aarde, dat reeds bezig is om God te zoeken

On Thu, Mar 20, 2025 at 4:50 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:

aan deze opstanding zijn begonnen, zij hadden dan geweten, dat zij zouden moeten verliezen! Zij hadden dan begrepen, dat de menschheid niet meer te overheerschen valt, want Christus staat vóór in de rij en voert Israël aan met alle Engelen aan deze zijde.

Mozes kreeg het allereerste woord voor het volk van Israël, andere volken sloten zich bij Mozes aan en zoo ontstonden, uit het eigenlijke volk Mozes, de volken van Israël van thans, die de menschheid op Aarde vertegenwoordigen!

Kan het duidelijker? Duitschland, Japan en Italië — Rusland heeft voor dezen oorlog een geheel andere beteekenis te beleven gekregen — hadden moeten weten, dat dit zieleleven niet terug te trekken is naar het land van haat, temeer, omdat de meesters het helpen overwinnen. Duitschland, Japan en Italië vechten tegen God, tegen Gods Heilig Kind Jezus Christus en tegen alle Engelen aan deze zijde. Dezen strijd zullen zij verliezen, maar hierdoor weer als al de andere eigenschappen voor Israël ontwaken. Eerst dan komt er rust en vrede op Aarde en in den mensch het welbehagen, waarvoor Christus Zijn Eigen Leven gaf! Hiervoor wordt thans op Aarde gevochten. En dat is ook vooi' den enkeling in deze sfeer, zooals ik reeds opmerkte, het gevecht op leven en dood, het gevecht tegen het verkeerde, de strijd van het duister tegen het licht, van hel tegen hemel, van het bewuste tegen het onbewuste. Is uw strijd apders? Hij dient om te ontwaken, om die kwade eigenschappen te overwinnen. Aan deze zijde beleeft het zieleleven dat en dit is het overgaan naar een hoogere wereld.

Het spreekt dus vanzelf, dat in deze sfeer geen moordenaars meer kunnen leven. En voelt u nu ééns de volken van Israël aan. Willen al die volken weer niet precies hetzelfde? Willen die volken niet de rechtvaardigheid? Daarvoor vechten zij, zij vechten voor de liefde en de rechtvaardigheid, zij verlangen het duistere geweld te overwinnen. Dat zijn de wetten voor uw en voor ons leven, Gene Zijde en de Aarde bewandelen één weg, beide willen het kwade in den mensch onschadelijk

276

maken. Dat is uw oorlog, de strijd tegen Hitler en zijn soort! De goede volken willen geen moord, geen doodslag meer, maar nu is Israël er toe gedwongen. Dit weet Hitler, ook al wil hij dat verbloemen, hij kan er voor ons leven niet aan ontkomen. En al zal de geheele menschheid hem helpen dragen, omdat dit de strijd is van u allen, hij is het toch gew'eest, die den oorlog begeerde en zijn volk en zijn vrienden op Aarde wilde laten overheerschen. Maar God wil het anders! En dat zal hij thans leeren en moeten aanvaarden, want hij en zijn vreeselijke helpers worden uitgeroeid!

Deze sfeer, als schemerland, is bevolkt door al het leven van

de Aarde, dat reeds bezig is om God te zoeken. Het is heel merkwaardig, wat u hier alzoo voor menschen ontmoet. Aanstonds, in een volgend hoofdstuk,' zult u al dit leven leeren kennen en dan kunnen wij meteen onze vergelijkingen maken omtrent de aardsche en geestelijke afstemming voor den enkeling, de massa en de menschheid.
Hoe is de astrale menschheid? Waar leven al de billioenen zielen, die op Aarde hebben geleefd? Die als u en wij van de Maan heengingen om aan hun cosmischen weg te beginnen? Waar zijn al die volken van God heengegaan?
De Maan is stervende, andere planeten eveneens. Nog zijn de tweede cosmische levensgraad en Moeder Aarde bewoond. Aan deze zijde ging al dat leven verder. De hellen en de hemelen zijn bewoond. Al die werelden zijn door den mensch ontstaan. Dit gaf God ons menschen in eigen handen. Al het leven aan deze zijde vertegenwoordigt de Astrale Menschheid. In hellen, in hemelen leeft de vonk Gods, alsook in de wereld. van het onbewuste, maar dan om terug te keeren naar de Aarde en het organisme daar tot bezieling te brengen. Op de Maan waren wij allen cellen, nu zijn wij menschen, bewust en onbewust van de wetten van God. In deze ontzaglijke ruimte leven al die vonken. De eene vonk als mensch is verder dan de andere. De Meesters aan deze zijde kennen de hellen en de hemelen en daardoor het aardsche leven en zij zijn het, die hun zusters en broeders op Aarde zullen helpen.
277

On Thu, Mar 20, 2025 at 4:19 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
ben nog niet in trance

234 TODAY
Calmly he is thinking all this over and now there is not even a trace of demanding and wishing in him. Now he may ask for forgiveness, for now he has come to understanding, surrender and knowledge. He kneels down and asks his divine Master for forgiveness and then he sees that he is not alone on Golgotha. Millions of souls are following him, following his life on Earth with Christ and trace their own lives and past. Thus they, too, acquire profoundness, understanding and surrender. And Judas prays:
“God, oh my God, forgive me my faults. I did not mean to betray your Son. I meant to awaken Jewry. I shall atone for everything, but a traitor I am not. Your Son and Holy Child knows it. I am asking you
forgive me.”
And light and warmth and happiness have come into him. Just as he was thinking that nothing could help him and as he was giving himself and everything up, he felt himself

opening up and embraced by radiating light. Life around him dissolves, Judas is alone on Golgatha; a golden light comes forth, outshining his puny, little life. Judas raises his eyes and, behold, he is seeing the face of his divine Master. “Master, my Master, it is you, the Messiah. Can you forgive me?”

Judas feels himself lifted into the sacredness and splendor of the Child of God, Jesus Christ. His eyes cannot leave this bright face. Then he hears Him say:

“Judas, Judas, are you still doubting?”

He cannot utter a word. Judas is overwhelmed through this inexpressible event. And then Christ continues:

“Everything has been forgiven to you, Judas, everything; you have learned to know yourself. Go back now to the spheres of light and follow your way there. You know the laws and my Father. Come, my son, now everything is forgotten.”

Judas feels now how he is being received in the life of Christ, he knows himself being carried by His holy powers. for forgiveness, my God. Help me,

He feels himself rising higher and higher, between heaven and earth he receives his Master’s blessing. Then Christ dissolves for him, but in Judas happiness is now singing, free, as he is now from wrong thought. The astral world is receiving Judas; like all the life of God, he is returning to his Alfather.

His brother apostles had been experiencing the miracle of the spiritualized materialization with him. After this they returned to the life in the fourth cosmic grade. They are further advanced than Judas; once they had offered their lives for their Master.

But where are the others who had a part in the drama on Golgotha? Those who had crucified Christ?

They all had to return to Earth in order to bring themselves into harmony with the laws of God and those of eternity. They, too, had been held captive by Golgotha. They are faced with the task of bringing their cause and effect to a logical conclusion. The curses under which they had come at that time are still upon them. No one can escape this. God can not give us remission,—we have to atone for every wrong step we do.

It is not necessary to hear the story of each individual person that had part in the drama of Golgotha. After your death, when you shall be on This Side, you may return to Golgotha yourself and witness there the details of those tremendous events. Then only shall you be able to understand how holy the Life of Christ is. Then you shall also see how severe and just God’s laws are. As Judas had to experience this, thus every soul in space will have to undergo it.

However, I would like to touch upon the stories of two

of the persons concerned, namely Pilate of whom I have to say a few words only, and Caiaphas whom I am covering in the following chapter of this book. The knowledge of the life of Caiaphas I consider necessary if you wish to understand the mighty problems of your own time.
When Pilate, after his death, entered the unconscious

On Thu, Mar 20, 2025 at 4:00 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Alleen maar geslapen niet gedroomd
---------- Forwarded message ---------
From: **Jeff post** <j.f.post1986@gmail.com>
Date: Fri, Mar 21, 2025 at 5:57 PM
Subject: Fwd: openbaar willen maken
To: <mbradio.co@gmail.com>

---------- Forwarded message ---------
From: **Jeff post** <j.f.post1986@gmail.com>
Date: Fri, Mar 21, 2025 at 1:54 PM
Subject: Fwd: openbaar willen maken
To: <loo@dkh.nl>

10

---------- Forwarded message ---------
From: **Jeff post** <j.f.post1986@gmail.com>
Date: Fri, Mar 21, 2025 at 1:41 PM
Subject: Fwd: openbaar willen maken
To: <loo@dkh.nl>

---------- Forwarded message ---------
From: **Jeff post** <j.f.post1986@gmail.com>
Date: Fri, Mar 21, 2025 at 1:59 AM
Subject: Re: openbaar willen maken
To: <hello@vforvalentine.com>

Juni
Juniver boek Geschreven over Juniver
Junivers
Universum

Muren maken alles dicht en achter de muren en tussen de muren in mijn cel maak ik astrale wandeling
Kind is jarig in Juni

On Fri, Mar 21, 2025 at 1:24 AM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Een bewijs, zegt Mohammed, dat onze wijsheid op het Westen overgaat.

On Fri, Mar 21, 2025 at 1:20 AM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
vandaan? Ik weet het. We kunnen tevreden zijn, een jong talent openbaart zich.
Ik schrijf in het logboek neer:
„Wat ik gisteren voelde en zag, kreeg ik toegestuurd. Zou Hans óók zijn gedachten toegestuurd krijgen? Dan wordt het misère en ’n praatje, maar ik heb ’n gloeiende haat tegen dat spel. Ik hou niet van kaarten. Ik geef het over. Ik lees:
Toen Erica tusschen drie en vier maanden kwam
waren haar verschijnselen
verdwenen, of anders, zoodat wij ze niet zagen. Ik zei toen.
dan komt er ’n andere werking, de stoffelijke stelsels krijgen nu beteekenis.
En zij was rustig. Later kwamen er weer verschijnselen bij, ze speelde toen piano zooals ik haar nooit meer zal hooren. Was dit inspiratie, vroeg ze mij? Ik zei, ik weet het niet. Ik weet niet wat inspiratie is, maar ook dat masker is al lang gevallen. We weten nu wat inspiratie is! Als je jezelf niet volkomen op honderd procent, zegt René, geven kunt, kan je nimmer ’n waarachtige inspiratie beleven.
Je moet je eerst volkomen uitputten. Dat wil dus zeggen, dat hij dit voelt. Dat hij Van Goch voelt en begrijpt, geloof ik. Inspiratie is geestelijke ontvangst. Voor René en voor Mohammed ben je nu in contact met bovennatuurlijke werelden, met geesten! Menschen, die los zijn van de stoffelijke stelsels. Dat zeggen zij, maar wanneer krijgen wij hiervoor de bewijzen? Dit masker valt nog lang niet. Ik ga dus verder.
Toen René geboren werd — want er gebeurde nadien niets bijzonders meer — stonden we voor andere maskers. Een te groot hoofd.
Erica van de kook, het regende. Ik geloof, dat dit de naweeën waren voor de ziel.-Zij was al dien tijd met haar kind één! Ik neem dit al aan en dit is beïnvloeding tijdens het dragen. Wat René haar gaf, haar liet beleven, daar kon zij niet zoo ineens van af, zij moest dat ondergaan. En dat gebeurde dan ook. Ik heb toen met haar gepraat en haar mee op deze reis genomen, waar nog geen einde aan gekomen is. Wél aan de oerwoud stadia, niet aan de thuiskomst, want ook nu beleven wij telkens iets van die reis, onzen tocht, die door hellen en hemelen ging. René’s hoofd veranderde. Ik denk nu, te groote stoffelijke inwerking. Dit weefsel stond voor de vervorming, maar het kwam niet zoover. Na drie maanden zag je dit hoofd al veranderen. Een stoffelijke werking dus met een geestelijke ondergrond. Géén complexen zijn ér

te zien. De dokters wisten het niet, wij evenmin. Toch had ik mijn gevoelens er voor. Deze waren, zooals ik hiervoor al zei: geestelijke vervorming, maar het kwam zoover niet!
168
En dan begonnen wij aan de reis. Erica knapte op, René kreeg verschijnselen. Hij smeerde met uitwerpsels, maakte er teekeningen van. Zoo zien we, dat die gevoelens zich in dien tijd reeds openbaarden. Nu is het kunst geworden. Dan kwamen de briefjes. En mijn droomen. Die briefjes kan ik niet beantwoorden. Zoo spoedig mogelijk hoop ik het antwoord te krijgen. Zijn heengaan naar de inrichting kennen wij. Het innerlijke leven overheerschte. Er blijft over, mijn droomen,- mijn oplossen uit deze wereld. Hierdoor kreeg ik met hem contact.
Toen René in het wiegje lag, toen begon het al, kwam hij al los van de stoffelijke stelsels. Zijn vooreeuwsch leven als jogi of magiër ontwaakte voor zijn persoonlijkheid. Wat ik als ’n droom beleefde, was voor hem ’n occulte wet. Ik verijlde, doch door hem. Omdat ik zijn leven volgde, trok hij mij tot zich. Ik kan het niet anders zien. Die andere wereld, ik heb er al eerder over gesproken, is de wéreld voor onze ziel. Maar wij waren nog niet los, niet volkomen van ons zelf, of wij hadden die wereld moeten kunnen zien zooals die wereld was of is! En dat zag ik niet. Hij wel, hij zegt: ik kèn die menschen! Ik niet, maar ik beleefde daar wellicht den eersten graad voor.
Ik neem aan, als de ziel eeuwigdurend leeft en mensch is, wij dan niet ineens in de hoogste klas zullen zitten en eerst een voorstudie moeten maken. In elk geval leerde ik erdoor, dat de ziel vast zit aan de stoffelijke stelsels. René was in die wereld ouder. Hij trad in het leven van Rachi-Hadju! Het geestelijke wonderkind ontwaakte, de ziel ging over de stoffelijke stelsels heen. Heel eenvoudig is dit, het kan niet anders, dit is de heilige waarheid. Dat hebben veel Oosterlingen beleefd en nóg hoor je er over. Dat dit 'n Westersch kind bezit is buitengewoon. Een bewijs, zegt Mohammed, dat onze wijsheid op het Westen overgaat.
Wat ik in dien tijd allemaal mocht beleven, bracht mij naar het leven van René. Meer was en meer is er niet van te zeggen. Doordat ik verijlde, ik zeg het nogmaals kwam ijc met zijn leven tot eenheid! Omdat ook ik zoo ingesteld ben. Mohammed zegt: jullie zielen hebben op elkaar afstemming. Wij hebben ons in het verleden gekend. Maar dat wil zeggen, dat een onfeilbare hand nu weer werkt aan onze levens.
Arme Hans, dan wordt het gevaarlijk! Ik wil niet meer aan je denken!"
Ik ben het bosch in geloopen om beter te kunnen denken. Ik wacht op René. Ik wil hem eenige vragen stellen en ben benieuwd hoe hij ze thans beantwoordt. Ik ga na, wat ér alzoo in deze jaren is gebeurd.
Wat moet ik nog weten?

To: Jeff post <j.f.post1986@gmail.com>

werking en betekent bewustzijn. De mens moet zich dus het normale eigen maken, wat door het moederschap verkregen wordt. Als man lopen wij naast de schepping, maar als moeder beleven wij al deze onbewuste graden en zinken er in weg, indien ons bewustzijn niet volkomen
is.
Wanneer de moeder dus een leven ontvangt, André, de geboorte van het kind beleeft, wil dit zeggen, dat deze persoonlijkheid als moeder bezig is zich door het beleven van dit proces een andere en wel hogere graad eigen te maken. Zij zelf kan hiernaar geen hand uitsteken. De ziel die aangetrokken wordt regelt alles vanzelf maar de graad van leven van de moeder beslist. Anders is het echter wanneer de geboorte tengevolge
van de carmische wet plaatsvindt. In dat geval laat de persoonlijkheid zich bij de moeder met wie hij uit vorige levens heeft te maken geboren worden, ongeacht de levensgraad van de moeder. Het aantrekken
van de eigen graad is echter voor het gevoel van de moeder het belangrijkste, want nu is de persoonlijkheid waarlijk moeder! De moeder dient, en door dit ruimtelijke dienen gaat zijzelf hoger. Door deze geboorte komt het ene leven door het andere tot de geestelijke ontwaking. Moeder en kind beleven dit als één gebeuren, één toestand, één wet, de wedergeboorte op aarde.
Elke levensgraad bezit dit gevoel dat de afstemming van het leven bepaalt en tot persoonlijkheid is geworden. Begrijp je, wat ik bedoel, nu wij voor het moederschap staan? Voel je, wat het zeggen wil om als moeder te kunnen leven? Het normale wezen schept, verlangt om het kind te mogen bezitten; het andere bewustzijn is er niet toe in staat. Thans leren wij het onbewuste kennen, dit leven moet dus nog voor het moederschap ontwaken. Doch voordat het zover is heeft deze vrouw het bezwijken reeds beleefd en dan vinden wij die graad onder deze zieken terug. Het is zuiver vallen en opstaan op de weg naar omhoog, doch hiervan begrijpt men op aarde het goddelijke doel nog niet!
Een dier heeft lief en kan het moederschap beleven. Maar dieren zijn geen mensen. Het is nu noodzakelijk, dat de persoonlijkheid als mens het menselijke gaat volgen en beleven, wil deze ontwaken voor de eigen levensgraden. De hoogste levensgraad op aarde is de geestelijke. Alles wat hieronder leeft is nog geestelijk onbewust en vertegenwoordigt achtereenvolgens
de voordierlijke, dierlijke, grofstoffelijke of stoffelijke graden.
Al deze levensgraden zijn nodig of de mens zou in de hogere graden bezwijken en niet meer tot het ontwaken komen. Maar God wist, dat de persoonlijkheid trede na trede zou beleven en schonk aan Zijn leven al deze mogelijkheden. Tijdens deze leerschool gingen wij ten onder, totdat wij uiteindelijk het hoogste behaalden en daarna de sferen
300
van licht binnentraden. Voor de mens op aarde is dit het normale bewustzijn

als moeder.
Ik kan hier dieper op ingaan, André, maar dat wordt teveel voor je. Eerst later gaan wij deze wetten volgen en dan zal ik je deze van het ontstaan af verklaren. Ik hoop echter dat je begrepen hebt, dat het moederschap het essentiële is in de Ruimte, want door de moeder betreedt
de persoonlijkheid het waarachtige leven, gaat deze zich één voelen met God, omdat deze als moeder de schepping ondergaat. Al deze zieken zijn nog niet zover, want deze mensen moeten die hoogte nog bereiken. De één is nu hierin iets verder dan de ander, maar allen zien thans hun levens verknoeid. Ten opzichte van God is dat niet erg, want het volgende leven wacht. Duizenden organismen staan gereed die alle moeten worden beleefd, wil de persoonlijkheid eens staande blijven om het bewuste
moederschap te ontvangen. Het zijn dus de zwakheden die tijdens het leven overwonnen moeten worden, waardoor de persoonlijkheid wordt versterkt.
Al deze mensen, André, moeten dus voor hun levensgraad en voor het moederschap nog ontwaken. In hun graad van leven zijn zij ten achter. Hun eigen levensgraad bevindt zich onder die van de gemiddelde mensheid;
zij staan er echter wèl vóór, dat wil zeggen voor het moederschap waarin zij dan staande zullen blijven. Ze maken zich dus gereed om deel te nemen aan de schepping en om als man en vrouw het evolutieplan van God te dienen, maar ze zijn er thans nog niet toe in staat. Dit is de stoffelijke krankzinnigheid. Een krankzinnige is dus bezig om te ontwaken.
Als man kan hij niets anders beleven, maar in een volgend
leven als vrouw ondergaat hij — deze mens dus — de hartstochtelijke liefde, die straks gericht is op het normale, het bewuste ontvangen. Dan vertegenwoordigt dit leven de eigen levensgraad, waarvan het thans noch iets begrijpt noch voelt, omdat de drempel nog overschreden moet worden.
Zeven stoffelijke graden moeten door de persoonlijkheid worden beleefd, voordat de geestelijke afstemming bereikt is. Wij zien dus onmiddellijk in welke graad de mens zich bevindt en kunnen thans hieraan de graad van de krankzinnigheid vaststellen. Wij weten nu wat deze ziel moet beleven
en hoe de astrale verbinding is. Ook weten wij of iemand geheel ten onder zal gaan. Of dit dus al dan niet mogelijk is. De geleerde op aarde verliest zich in al deze wetten en graden. Toch zou hij het grote raadsel kunnen ontsluieren, maar dan moet hij eerst ons leven en bewustzijn
aanvaarden om achter deze sluier te zien. Alléén door ons bewustzijn is het mogelijk daar men op aarde slechts stoffelijk denkt! Maar stof en leven zijn één. Deze beide, waarvan echter dan het stoffelijke tot het

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com>

Wed, Mar 19, 11:30 PM (19 hours ago)

deze wil ik eigenlijk openbaar willen maken

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com>

Wed, Mar 19, 11:33 PM (19 hours ago)

Het vader- en moederschap
dwingt ons die wetten te aanvaarden. Hierdoor kom je verder. Langzaamaan kom je echter weer in harmonie. Als je nu weet, dat je in elk leven zonde en fouten begaat en elke gedachte je uit de Goddelijke Harmonie slingert, voel je, wat hiervoor noodig is, wil je weer in harmonie komen met de Goddelijke schepping. Wij hebben die wetten beleefd. Elkeen beleefd ze. Je kunt er niet aan ontkomen. In die levens maakten we goed. Langzaam maar zeker begonnen we het goede te volgen. Ons werd dat in de Tempels geleerd. Doe goed, doe alles volgens de natuurlijke
wetten en gij krijgt u zelf in handen
mij dit leven en ik voel mij thans gereed, dit alles voor een kort ogenblik te beleven. Straks zal ik geen woorden kunnen vinden om het u te verklaren,
maar nu voel ik mij hiertoe in staat. Is dit uw macht? Is dit uw bewustzijn? Hoe deemoedig buig ik dan het hoofd voor u, die in mijn ogen even zuiver bent als een kind in de Ruimte van God! Ik wil dienen. Hoe gaarne wil ik mij hiervoor inzetten!”
André gaf zich over en kreeg de oneindigheid van het woord in zich. Meester Alcar volgde hem en liet hem dit alles beleven. Hierna sprak hij: „Wie in Hem gelooft en door Hem geleid wil worden, kan nimmer verongelukken!
Ga verder, mijn André.”
„Ik zie in dit leven,” vervolgde André onmiddellijk. „Ik kan dit leven peilen. Is dit nu een psychopaath? Wat zou de geleerde moeten beginnen, als dit leven tot het zijne ging spreken? Zou men dit op aarde aanvaarden? Een psychopaath, meester Alcar, is bewust, maar de stoffelijke
organen missen thans de bewustwording doordat de persoonlijkheid het organisme heeft verwrongen. Dit is het, wat u mij tonen wilt

en wat ik heb mogen volgen. Trekt u mij nu in het eigen dagbewustzijn terug?”
„Hand in hand, André, of dit leven zou je verbrijzelen, zo diep is het. De kracht die dit leven door zijn ondervindingen heeft opgedaan is ontzagwekkend.”
„Alcar, wat een belevenis! Hoe ontzettend is het in deze toestand. Ik kon mijzelf niet geloven. Waar leefde ik in vredesnaam?”
„Tussen leven en dood, André. Ik wilde, dat je dit leven zou voelen. Ik daalde met jou tot de diepste graad voor de psychopaath af en daarin vonden wij elkaar terug. Ik volgde je in alles en toen sprak het eeuwige leven tot je eigen persoonlijkheid en je beleefde de geestelijke inspiratie. Was het niet machtig?”
„Hoe is het mogelijk, Alcar. Ik zou daarin uren hebben kunnen praten. Zal ik dat ook nog eens bereiken?”
„Je zult het eens beleven, André. Ik liet je dit meemaken om je aan te tonen wat je eigenlijk beleven kunt. Wij zijn nog lang niet aan deze hoogte toe, maar het wacht op je. Ga je op deze wijze verder, dan ontvang je eens ook deze genade en zul je tot de mensheid mogen spreken. Eerst dan beleef je het geestelijke woord. Heb je deze zieke in alles kunnen volgen?”
„Ja Alcar.”
„Deze persoonlijkheid is dus door eigen onbewustzijn in deze toestand gekomen. Dit disharmonische bewustzijn vervormt nu het lichaam. De ziel is het, die opnieuw tot het stoffelijke leven moet terugkeren, waarin zij als persoonlijkheid eens al de wetten heeft overschreden. Wat is nu
260
het beginstadium voor dit leven? Het vernietigende. De persoonlijkheid overheerst en is nu in disharmonie met het organische leven.

„Alcar, wat een belevenis! Hoe ontzettend is het in deze toestand. Ik kon mijzelf niet geloven. Waar leefde ik in vredesnaam?”
„Tussen leven en dood, André. Ik wilde, dat je dit leven zou voelen. Ik daalde met jou tot de diepste graad voor de psychopaath af en daarin vonden wij elkaar terug.

Tijdens
het éénzijn met de moeder vervormt de geest de stoffelijke weefsels, maar toch blijft het gevoelsleven in zijn diepste wezen wakker en denkt. Die kracht bezit elk mens, want in het verleden, dat voor het stoffelijke leven het onderbewustzijn is, voelt en denkt het zieleleven normaal. Dat is nu het verleden! Daarin liet ik je voelen en zien en dit phenomeen bezit elk wezen. Na tal van geboorten te hebben beleefd kan deze zieke eens het normale betreden. Voel je, dat wij niets voor dit leven kunnen doen? Er zijn boekdelen te vullen over deze toestand. Dit is echter voldoende,
te meer omdat je in de diepste graad geweest bent. Dit beleven gaf je het antwoord op de vraag: Wat is een psychopaath?”
André leefde weer in zijn eigen bewustzijn. Hij keek opnieuw, maar anders dan zoeven naar al deze zieken, want nu begreep hij hen. Meisjes

en jongens leefden hier in het gesticht, maar allen beleefden één toestand: het terugkeren n,aar het normale stoffelijke bestaan.
„Hieraan hebben toch ouders geen schuld, Alcar?"
u „Niet altijd, althans niet aan de ziekte. Met het zieleleven hebben de ouders echter wel te maken of ze zouden het normale hebben aangetrokken.
Dit zijn nu de wetten van oorzaak en gevolg: de één maakt goed aan de ander. Niet één mens kan hieraan ontkomen. Deze toestand echter betekent de eerste stap tot het normale. Verschillende levens moeten deze psychopathen nog beleven voordat het normale stoffelijke is bereikt. Dan eerst begint voor die levens het eigenlijke aardse bestaan. Voel je dit, dan kun je mij in alles volgen en dringen wij hierna tot het allerlaatste stadium door. Dat zijn de hellen in ons leven, waarop al deze zieken afstemming hebben.
De psychopaath is zich van niets meer bewust; hij kan zich niet op volle kracht geven. De persoonlijkheid ligt als het ware als een gevangene aan het lichaam gekluisterd. Dit leven kan niet bezeten worden. Dat is uitgesloten omdat er geen gevoel is. Dit is ook de verklaring voor het feit, dat kinderen njet bezeten kunnen zijn. Het kind beleeft de stoffelijke groei en tijdens dit proces is het niet aan te vallen door de duistere wereld, omdat de lichamelijk volwassen mens in de astrale wereld zich in dit leven niet kan uitleven. Maar de psychopaath leeft er naast en dat wil zeggen, dat dit een halfwakend geestelijk en halfwakend
stoffelijk graf is, waarin dit bewustzijn leeft. Dit dagbewustzijn is niet meer te peilen. Het zou pas te ontleden zijn, wanneer men deze diepte zou kunnen betreden, die je zoeven hebt gevoeld en voor je zag. Duizenden van deze mensen leven op aarde. Deze zieke moet dus thans door al de graden van de krankzinnigheid. Je voelt zeker, wat dit leven

Virusvrij.www.avast.com

On Mon, Mar 24, 2025 at 12:05 AM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Marmer witte zacht licht op het harde marmer

On Mon, Mar 24, 2025 at 12:03 AM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:

Virusvrij.www.avast.com

On Mon, Mar 24, 2025 at 12:00 AM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
„Ja, Alcar, het is verschrikkelijk en ik zie ook het geestesliehaam, dat zich heen en weer wentelt. Het wil weg Alcar, ziet

ge dat?”
„Ja, jongen. Het wil weg, maar het kan niet weg. Het wordt vastgehouden. Daar, voor je, mijn jongen, wordt de grootste smart geleden en deze ongelukkige heeft ze zichzelven bereid. Hij, die daar vastzit aan zijn stoffelijk lichaam, zal verbrand worden, André.”
„O, Alcar, wat is dat vreeselijk! Moet hij dat doormaken, terwijl hij leeft?”
„Dit is het juist, mijn zoon en straks zal hij nog veel meer moeten lijden. Zijn stoffelijk lichaam zal verbrand worden, terwijl hij dit geestelijk zal moeten ondergaan. Nu kan je zien, hoe onmenschelijk wreed zijn broeders zijn, al handelen zij uit onwetendheid. Deze man was geëerd en beroemd, maar de gave, welke God hem schonk om zijn gevoelens in muziek te kunnen omzetten — zooals de schilder dit in kleuren doet — werd verknoeid, geestelijk verknoeid. Ook hij dacht niet aan een God en nu er velen om hem heen zijn, die bidden, voelt hij het ware en groote gemis van de Goddelijke liefde, welke hij nooit heeft gegeven en nooit heeft willen zien.
Niet alleen miste hij de Godsliefde, maar hij spotte bovendien met alles, wat met het geestelijke in verband staat. Ook van hem kenden de menschen slechts zyn uiterlijk, stoffelijk kleed. Zij zagen niet den mensch in hem, die alles haatte, alles vervloekte. De bewijzen van vereering, welke hij voortdurend ontving, brachten hem in een toestand van zelfverheerlijking en zelfoverschatting. Zijn naam lag op ieders lippen, maar door de triomfen, welke hij behaalde, vergat hij, dat hij zijn gave van God ontvangen heeft. Sterke beenen moeten het zijn, die zulk een weelde kunnen dragen. En toen hij eenmaal zoover gekomen was, werd ook hü gemakkelijk een werktuig van het kwaad. Dit was het begin van zijn ondergang.
Vanaf zijn hoogte probeerde hjj zijn collega’s te verpletteren en menig musicus heeft hij door onrechtvaardige critiek te gronde gericht. Hij vergat geheel, dat ook zijn tijd eens zou

komen, al was het niet meer* op deze aarde, dan toch aan gene zijde van het graf.
Toch zijn er nog menschen, die hem als hun broeder en vriend beschouwden. Menschen, die niet door het masker heen konden zien en hem niet kenden, zooals hij geestelijk is. O, als zij wisten, wat er nu met hem gebeurt, dan zouden zij van afgrijzen vervuld worden. Zoo ziet men, dat aardsche eer maar tijdelijk is en voor de Eeuwigheid van geen beteekenis.
Zoo oogst de mensch wat hij gezaaid heeft. Zijn haat jegens anderen keert tot hemzelf terug en het leed van anderen wordt zijn eigen leed, daar hij alles, wat hij een ander toewenscht, vroeg of laat aan zichzelf teruggezonden ziet. Ik behoef je dit niet nader uit te leggen, André, je begrijpt het zeker.
De „overledene” verkeert nu in een eenigszins verdoofden toestand, maar straks, wanneer wij in het crematorium zijn, zal

hij zich als een razende willen wreken.”
„Is daar niets aan te doen, Alcar? Kunnen wij dien armen man niet verlossen?”
„Neen, André. Hier kan alleen God helpen. Geesten noch menschen kunnen hieraan iets veranderen, omdat hij zichzelf in dezen toestand heeft gebracht. Hem is voorgehouden anders te leven. Dit gebeurt ons allen tijdens ons aardsche leven; dan worden wij wakker geschud door Gods wil. Zoo wordt de mensch gewaarschuwd, maar hij voelt dit veelal niet. Toch was het Gods Hand, welke hem tweemaal waarschuwde. Dit weet ik. Eens viel hij en men dacht, dat hij sterven zou, maar eenigen tijd daarna, toen hij zijn gezondheid weergekregen had, begon het oude leven opnieuw en hij haatte de menschen en God, Die hem zijn kruis te dragen gaf. Een tweede maal werd hij neergeveld en aan zijn bed gekluisterd. En toen hij wederom hersteld was, was zijn haat nog feller geworden en van onze zijde kon men hem niet bevrijden, omdat hij niet naar ons wilde luisteren. Zijn vader is reeds lang in de geestenwereld, maar ook hij kon hem niet bereiken. Alles heeft hij geprobeerd, om hem zijn toestand onder het oog te brengen, maar het is hem niet mogen gelukken. Vaak heeft hij getracht hem door middel van het spiritisme bewijzen
203
hij wilt een beeldje maken

hahh aa

On Sun, Mar 23, 2025 at 11:17 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
nacht in de Pyramide van Rijswijk te gaan slapen.

onder de pyramide

dus alles god goed god doen en slapen en hele levende wijk rijk levende mensen

old info
Pyramide is hoe ze tegen god vochten

Virusvrij.www.avast.com

On Sun, Mar 23, 2025 at 11:08 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
hahahahaahhahahahahaaa

Virusvrij.www.avast.com

On Sun, Mar 23, 2025 at 11:06 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
https://www.google.com/search?q=Madame+De+Sousi+la+Blanche&sca_esv=ee119e87547645f3&udm=2&biw=1392&bih=1229&sxsrf=AHTn8zrS8pkPBxsiJKzLINTeoJRWDg44OA%3A1742766976559&ei=gIPgZ5jsIYKJ9u8Px__o6Ac&ved=0ahUKEwiYrMH0mKGMAxWChP0HHcc_Gn0Q4dUDCBE&uact=5&oq=Madame+De+Sousi+la+Blanche&gs_lp=EgNpbWciGk1hZGFtZSBEZSBTb3VzaSBsYSBCbGFuY2hlSKQKUOgCWOcEcAF4AJABAJgBLaABVqoBATK4AQPIAQD4AQL4AQGYAgGgAgfCAgcQIxgnGMkCwgIFEAAYgATCAgoQABiABBhDGIoFwgIGEAAYBxgemAMAiAYBkgcBMaAHWrIHALgHAA&sclient=img#imgrc=JruZ3pIbgU-tMM&imgdii=43KBoneREewFrM

Virusvrij.www.avast.com

On Sun, Mar 23, 2025 at 11:03 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Ik dans verder, ik schaats en mijn beenen vliegen als dertig jaar terug over de Hollandsche wateren, ik kras mijn naam in het ijs, de stofwolken vliegen er af. Hans bezwijkt bijna. Ik ga verder, want ik ben er nog niet. Als ik hem met een geweldige vaart bijna onderste boven fiets, dacht hij mij te moeten grijpen, maar ik ben zoo rap als ’n slang, hij grijpt er naast. Als de broeder mij overvallen wil, weerhoudt Hans hem. Ik kijk hem naar de oogen, de bloem heb ik al half opgegeten, ik neem er nog een bij. Ik huppel, ik spring, val terug in de mindere vaart van het Oosten, ik ben Tempeldienaresse geworden. Ik lig bijna op den grond, zoo diep is mijn buiging voor de Goden. Nu voel ik me eerst op mijn best. Er vliegen ongekende woorden uit mijn mond, ik spreek Maleisch, Soendaneesch, Javaansch… Ik kaketoe nog wat en maakt een reverence. Ik lig languit op den grond, met mijn neus in het stof, en zie er uit als ’n smerig varken. Hans schreit al! Hans staat daar als ’n vooreeuwsche reus, die van wetenschappelijk gedoe en gekken niets weet.
Als ik voel, dat ze mij te pakken willen nemen, ben ik al weer ergens anders en huppel verder. Ik zwier opnieuw over de wateren, sta plotseling stil om mijn Indischen groet te brengen aan de Goden, lach, grijns en kniel neer. Ik sla mijn armen over mijn borst, zing iets, prevelend komt het over m’n lippen. Ik knipoog den hemel toe, lach weer, kruis mijn armen tot aan den grond, druk ze op Moeder Aarde, schrei voel warmte, voel geluk. Ik kus„den bodem waarop ik lig en heb de zaligheid van boven en beneden in me. Ik barst bijna van geluk.
Nu wring ik me weer in de richting van Carmen, maar verval toch tot het Indische beroep terug, ik sta voor een Tempel. Daar is de inrichting, ik hoor daar thuis, ik was er zooeven en ik was er nog, indien Hans mij er niet uit had gehaald. Ik zie, dat dë zieken mij volgen. Ik ren als ’n wilde naar de ramen, ik blaf, ik schreeuw, ik sis. Oude Piet schreeuwt al. Hij grijpt opnieuw naar zijn arm en brult het uit. Nu voel ik, dat ik geen krachten meer bezit. Maar ik ben rustig, ik doe niemand kwaad. Hans komt op me af en legt zijn hand op mijn schouder. Ik laat hem begaan,

mijn comedie is gespeeld. Hij weet het, ik zie er niet vijftig, maar ik zie er negen en negentig vliegen. Hans leidt me naar de zaal terug. Als we daar komen stap ik op m'n hoekje af en zet me daar neer alsof er niets bijzonders is geschied. Hij kijkt nog, hij zegt iets, maar ik hoor hem niet. Dan draait Hans zich om en gaat weg. Ik roep hem achterna:
„Als men zijn woord breekt, zullen de slangen des levens u belagen!"
Als aan den grond genageld blijft hij staan. Ik zeg nog:
„Als de menschen hun woord niet houden komen de beren en tevens
170
de hyacinthen om hen dood te bijten, Hyacinthen... juist, de hyacinthen komen om hen het hoofd af te bijten... om hem het hoofd te doen buigen en af te bijten. En ik zal ze wel krijgen... Nog nooit was ik in de gelegenheid, nu zal ik ze krijgen. O, wat fraai zijn die appeltjes. Ik heb ze nog nooit zoo gezien. Ik kèn ze, ja, juist, ik kèn ze. Ik weet wie hij is. Ik weet waar hij was? Zag je dat, Hansi?"
Hans schrikt. De naam Hansi is voor hem wat de lap is voor den stier. Hij komt terug en ik speel nog even verder. Hij moet me gek zien.
,,En dan gaan wij uit. En dan gaan we naar Londen... haaaaa, haaa, haaa toch, naar Weenen, naar Franzl Kersten. Betaal de Stinkenbrunner, die ik nog nooit betaalde. Ga naar Parijs, naar Madame De Sousi, Rue de la Blanche... zeg haar, dat ik straks kom en voor haar een éére-avond geef. Zorg, dat ik mijn gewaden heb. Vergeet ze niet, zoo je ziet komt er van alles. Ik heb de gelegenheid om reclame te maken voor mezelf. Ik zal haar en haar heelen harem liefkozen. Ik weet wel, dat ze stapel jorum op me is, maar ik mag mijn kunst niet verwaarlozen.
Ga voor mij naar Londen, naar the Thames Way, second floor, en vraag maar Sir Williain Scor... doe er een Hollandsch tientje bij en je ziet hem direct, hij spaart oud geld. Vraag hem of hij vanavond bij me komt dineeren, maar bega geen domheid, je kunt het hem niet ineens vragen. Hij schrikt nogal gauw en hij moet zich eerst instellen. Maar als je hem dat vraagt, schenkt hij je een glas wijn en mag je al zijn naakte beelden zien, omdat hij dol is op beeldhouwkunst en alléén naakten bezit. Al de vrouwen van de wereld, zelfs koninginnen bezit hij. Ga naar hem toe en zeg maar, dat Thomas van Kempen je gestuurd heeft. Vertel hem, dat wij te samen onder de Pyramide van Rijswijk hebben gelegen en dat wij ons zelf eronder vandaan hebben gegraven. Dat wil hij weten, want deze man interesseert zich hevig Voor oude kunst. Hij is zelf jarenlang
in Egypte geweest, heeft er schatten voor over gehad om zijn reizen te maken. Ik weet het nog als gisteren... Ik was toendertijd zijn oppasser en secretaris. Ook al stamde ik van rijk en oud geslacht af, ik gedroeg me als zijn hulp. Wat voor nachten hebben we daar beleefd! Ik weet nog, dat hij mij verzocht om 'n nacht in de Pyramide van Rijswijk te gaan slapen. Hij was verzot op schimmen, oude schimmen, en wilde er mij een beeldhouwwerkje van laten maken. Hij zegt, dat ik als zijn bediende er recht op had dat te beleven; hij zou zélf 's avonds op de waranda gaan zitten om mij, door het maanlicht zijn gedachten te sturen, opdat ik er alles van wist... opdat ik er alles van wist... herhaalde hij driemaal, omdat ik er alles van moest weten. Anders heeft het geen zin en was ik
171

On Sun, Mar 23, 2025 at 10:32 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
moeder zorgt voor haar 7 kinderen vader is ziek en ziet haar kinderen op groeien en
vader helpen die ziek is en doet het ook voor de buurt en stad saint moeder crisje

---

Virusvrij.www.avast.com

On Sun, Mar 23, 2025 at 10:30 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
290 JOZEF: A Life in Two Worlds
wind up in the poorhouse? No, Hendrik, you mustn't do that. Look what I've to worry about! You have to accept things, look your fate straight into the eye and learn to bow your long head. If the boys are not to sing, then they'll have to do what Our Dear Lord wants them to do. You can have your own wishes and plans, but you have to be prepared that they might not come out the way you want it, see?"
That's what Crisje is saying, and her words show plainly what her spiritual attitude is.
And a few weeks later Long Hendrik is sick again and the doctor orders him back to bed.
That night Jeus has a strange dream. Father has died and is being buried. But it seems that father plans to fool everybody, including mother. For as the procession is starting for the cemetery, there's Long Hendrik joining the mourners! He is looking with a smile at all the people in black, and also at the casket, his own casket. . . . This is just like daddy, he's always full of jokes thinks Jeus. Then he walks near Jeus, going to his own funeral. What big steps father can make! Jeus is trying to keep step with him but he has to move his little legs very fast. Gerrit, his little brother nudges him with the elbow and says to him:
"You ought to be ashamed, trying to imitate father."
With a shock Jeus awakens. His dream is still clear before his eyes. He decides not to talk about it to father and mother, it may only cause more trouble in the house.
Crisje feels now that the old "one-ness" which she always had with Jeus is disturbed. Suddenly she has to think of the terrible morning when she had to hear, all alone, from Mrs. Einders that Bernard had been run over. Jeus, her spiritual support was asleep, then. In the hours when
Under the roof of Our Dear Lord 291
the human being is asked to stand the test, when he has to show what he can and will, he is always alone, she knows that. Then her thoughts follow this trend: Her Hendrik is

sick, Jeus is withdrawing more and more from her, doesn t
that indicate a new trial? And the depressed feeling which
she has had for the last weeks, doesn't it indicate the same
thing?
Father is talking about the things which he is going to
do as soon as he may get up again. Some of his old enthusiasm
has returned to him.
"Once I'm better again, Cris, I'll act differently, you 11
see."
"God will do the right thing by us," thinks Crisje and
she can hardly keep her tears back.
Long Hendrik has now plenty of time to observe Crisje
in her daily work. Has he ever stopped to think how a
woman is spending the hours of her day? She does not
only have to take care of seven children, but there is also
a sick husband to look after, and in the meantime neighbors
are coming and going, people who want advice from
Crisje, and help, too, for like everywhere else there is a
lot of trouble and misery around here, too. Add to this the
work in field and garden, much of which she is doing
merely to feed the poor, and Hendrik's respect for Crisje
is growing and growing. "You're a saint, Crisje, —how
often has he heard people say this to her. And he agrees,
she really is a saint!
And then again Hendrik's thoughts are wandering to
his boys. Was it wrong of him to adore his children so nt
wasn't it a beautiful sight, his six boys in a row! Priests
they were to become, professors, singers, nothing was too
high, too good for them.